

Sreda, 10. decembar 2003.

Svedok B-1011

Svedok Mehmed Musić

Svedok B-1770

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Neka svedok pročita svečanu izjavu.

SVEDOK B-1011: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Upravo su nam dali set dokumenata. Gospodine Aga (Agha), što se tiče radnog vremena, da to odmah rešimo. Moguće da ćemo imati sudnicu i posle podne, šta znači da bismo mogli da radimo i popodne. Samo trenutak da se posavetujemo.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Ono što predlažemo je sledeće: da radimo popodne, da radimo prvo sat i po, da onda napravimo pauzu od pola sata, onda ćemo raditi još jednu sednicu od sat i po, onda ćemo napraviti pauzu za ručak od sat i po, i onda ćemo raditi popodne od 14.00 do 15.30 i na taj način ćemo završiti sve što imamo.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Kao što sam čuo, to je predlog. Mogu li ja nešto da kažem? Pošto imam određenih administrativnih obaveza ovde na Sudu, ja sam planirao da danas popodne napustim Holandiju (Holland), s tim da u 14.15 napustim zgradu. Ukoliko je moguće, trebalo bi da se pravni argumenti vezani za presretnute razgovore iznesu danas ujutro, a ne posle podne.

SUDIJA MEJ: U redu, izačićemo vam u susret.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala.

TUŽILAC NAJS: Vrlo dobro.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs (Nice), onda ćemo tokom druge sednice danas ujutru imati pravne argumente. Izvolite, gospodine Aga.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Časni Sude, ovaj je svedok po Pravilu 92bis i stoga molimo da se pred njega stavi list sa pseudonimom. Gospodine, možete li, molim vas, da potvrdite da se na tom listu nalazi vaše ime, i da ste vi potpisali i stavili datum na taj dokument?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala. Gospodine, vi ste dali izjavu pred Sudom ...

SUDIJA MEJ: Moramo da unesemo u evidenciju pseudonim ovog svedoka.

TUŽILAC AGA: Časni Sude, ovo je svedok B-1011.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC AGA - PITANJE: Gospodine, vi ste dali izjavu pred ovim Sudom u septembru 1998. godine, koju je potvrdio Sekretarijat (Registry) 18. novembra 2001. godine, je li to tačno?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC AGA - PITANJE: Molim da se sada paket dokumenata po Pravilu 92bis stavi pred svedoka. Gospodine, možete li, molim vas, da potvrdite da je ovo zaista vaša izjava koju ste vi potpisali?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA: Mogu li sada da uložim zahtev da se uvrsti u dokazni materijal ovaj paket dokumenata po Pravilu 92bis, ukoliko to već nije urađeno.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet 614 pod pečatom.

TUŽILAC AGA: Molim isto tako da se dodeli broj dokaznog predmeta za ovaj list sa pseudonimom.

SUDIJA MEJ: To će biti uključeno u ovaj drugi paket dokumenata.

TUŽILAC AGA: Hvala, časni Sude. Kao što sam već rekao, ovo je svedok po Pravilu 92bis. Svedok je iz opštine Brčko i ja ću sada da pročitam deo njegove izjave. Pre rata ovaj svedok nije bio član ni SDA, ni SDS, nije pripadao nijednoj političkoj stranci. U noći između 30. aprila i 1. maja dignuti su u vazduh mostovi u području Brčkog i razne srpske paravojne grupe su počele da vrše ofanzivu na Brčko. Svedok se sakrio u podrumu svoje sestre, i pošto je Brčko bilo zauzeto od srpskih snaga, one su počele da idu po kućama. Svedok je bio izveden iz podruma zajedno sa drugima sa kojima se tamo krio, i bili su razdvojeni na osnovu nacionalne pripadnosti. Svedok i ljudi, drugi ljudi u njegovoj grupi, bili su odvedeni u zgradu SUP-a, gde su sreli jednog kapetana JNA koji je naredio da ih odvedu u hotel "Posavina". Osoba koja je izvršila razdvajanje pojedinaca u grupi je bio čovek po imenu Dragan koji je govorio sa engleskim akcentom i koji je bio na čelu srpskih snaga koje su ga izvele iz kuće i odvele u hotel. U hotelu je video kroz prozor četiri mrtva tela kako leže jedna na drugim, i sva tela su bila u civilnoj odeći, izgledali su kao da su nedavno bili ubijeni. Onda je u hotel ušao jedan lokalni stanovnik po imenu Goran Jelisić, zajedno sa ženom koja se zvala Monika. Jelisić je počeo da tuče ljude bocama za vodu. Bilo je otprilike 25 muškaraca koji su bili zadržani u toj grupi i uskoro su bili prebačeni na terasu hotela. Tamo su im naredili da se poređaju u dva reda i Jelisić je počeo da bije dvojicu. Jedan stariji čovek je bio ubačen u njihovu grupu i njega su takođe tukli. Kad se požalio na to, izveli su ga iz grupe i upucali. Jedan Hrvat iz te grupe je bio pušten, on je bio u istoj kući kao i ovaj svedok i na osnovu toga što su bili u istoj kući pustili su i svedoka i još jednog Muslimana. Poslali su ga u park. Dok se svedok nalazio u parku, bio je otprilike pedeset metara udaljen od hotela, i instiktivno se okrenuo i video Jelisića kako stoji sa pištoljem, i zatim je čuo rafal i video kako padaju tela. Zatim su ga odveli u zgradu SUP-a gde su mu rekli da ne gleda nigde unaokolo i čuo još pet do šest hitaca. Pošto je odgovorio na nekoliko pitanja, svedoka su pustili a posle nekoliko meseci su ga ponovo uhapsili i odveli u logor Batković. To je, dakle, siže izjave ovog svedoka, i uz vašu dozvolu, časni Sude, ja ću svedoku postaviti nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, molim vas da odgovorite na ova pitanja koja ću sada da vam postavim. Pre napada na Brčko, možete li da kažete Pretresnom veću da li je iko vršio naoružavanje lokalnog stanovništva?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Što se tiče Srba, da, to mi je poznato. A što se tiče ovog drugog stanovništva, to je bilo onako individualno, ko je imao para onda ga je kupovao i tako se snabdjevao.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Možete li da kažete ko je naoružavao srpsko stanovništvo, koja grupa ili koja ustanova?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Direktno, direktno vojska, JNA.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Kad su srpske paravojne snage zauzele Brčko, gdje su odsele?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Paravojne snage u Brčkom koje su došle sredinom aprila meseca 1992. godine, njihovo sjedište je bilo u garnizonu JNA.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Dok su se tamo nalazili, da li su tamo bili i oficiri i vojnici JNA ili je taj garnizon bio prazan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Komanda JNA bila je zajedno sa njima, u istim prostorijama u garnizonu.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Jesu li to bili redovni vojnici JNA ili rezervisti?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Aktivne vojne starešine su bile u garnizonu u Brčkom.

TUŽILAC AGA – PITANJE: A kako vi to znate, gospodine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja sam svaki dan prolazio tim putem, tu u okolini stanujem, pa sam imao priliku da vidim svojim očima.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Sada bih želeo da vas pitam nešto o jednoj drugoj osobi, o osobi koju ste vi označili kao Dragan u vašoj izjavi. Odakle su došli on i njegovi ljudi? Jesu li oni bili lokalni stanovnici?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne, kapetan Dragan, koga sam prepoznao, i on se sam predstavio nama kako se zove došao je iz pravca Bijeljine, zajedno sa svima onima koji su došli sa njim.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Sada bih želeo da vas pitam nešto o Batkoviću. Kako su se ophodili prema vama u Batkoviću?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Sve je bilo prinudno uglavnom, zavisilo je dosta i od samog onoga ko je zatvoren. A dosta je bilo i onih koji su prozivani i bili kao dežurni za izvodjenje razno, raznih batina i batinanja. Prema meni lično, ja imam i trajnih ožiljaka koji su i vidljivi, a mogu i opet, i opet da kažem da sam možda sretnik, da sam bio jedan koji je najmanje batina primio.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I konačno, hteo bih sada da stavim sliku, videćete je na ekranu pred vama i zamoliću vas da nam kažete da li možete da identifikujete osobu koja se vidi na toj slici. A sada što se Pretresnog veća tiče, ova fotografija bila je ranije uvedena u dokazni materijal kao dokazni predmet 357. Da li prepoznajete ko je na slici, recite, molim vas, Pretresnom veću?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da, upravo je to kapetan Dragan.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Je li to onaj isti Dragan koga ste videli u Brčkom?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA: Mi smo ovim završili glavno ispitivanje, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, gospodine Milošević.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1011, vi u trećem paragrafu svoje izjavi navodite kako je sukob u Brčkom počeo u noći između 31. aprila i 1. maja, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tada su krenule ofanzive upravo da se zauzme sami grad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta se pre toga dešavalo, kad kažete tad su krenule ofanzive da se zauzme sami grad?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Biću jasan, da upoznam sve o samom početku, po meni kako je krenulo. Sredinom aprila meseca sazvana je sjednica Skupštine opštine grada na kojoj su bili i delegati strani, ja mislim da su bili Šveđani. Ta sjednica je bila u brčanskom Domu kulture. Izričito tada su tražili, srpska strana na čelu sa doktorom Belim, da se grad podjeli. Saveti i stavovi tih stranih posmatrača su bili da se to ne radi i da se pokuša naći

neki zajednički jezik. Sjednica je odgođena za 20 dana. Nova sjednica je trebalo da se sastane na prvi dan posle majskih praznika. Škole su prestale da rade, sve u gradu, djeca su raspuštena. Tako da je u međuvremenu došla iz, da li je iz Srbije, ne mogu tačno to reći da li iz Srbije ili iz Beograda, vojna policija da bi pod navodnim znacima sredili stanje u gradu, da ne bi došlo do nekih incidenata. Upravo se govori o tom kapetanu koji je stigao i za uzvrat odmah je krenuo u akciju za smjenjivanje svih nesrba sa rukovodećih radnih mjesta. Uz sebe je imao specijalno obučene ljude i vojsku koji su bili pod punom ratnom opremom, maskirne uniforme, pancir odela imali su na sebi. Nosili su automatske puške, neko kaže automati, na leđima su nosili do dve "zolje". Tak'i su išli povremeno u obilazak grada. To je što vam mogu reći, ovako što se tiče tih početnih incidenata koji su se počeli dešavati u gradu između sednice. Znači, sredinom aprila, u Brčko su ušle paravojne formacije 4. maja i zauzele grad sve do reke Brke, koja razdvaja grad na levu i desnu stranu.

OPTOUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro gospodine B-1011, je l' bilo kakvih incidenata, je l' neko stradao za sve to vreme? Govorite o nekom kapetanu, je l' to taj Kapetan Dragan koga pominjete ili neki drugi kapetan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne. Ja sam vidjeo kapetana Dragana 4. i 5. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je neki drugi kapetan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste. Ovo je čovjek koji je bio čisto obučen u vojnu uniformu i došao je, čak je bio i na lokalnoj televiziji, govorio je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je govorio na lokalnoj televiziji?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da je poslat radi tih stvari, da ne bi došlo do sukoba u gradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Govorio je na lokalnoj televiziji da je JNA tu da onemoguću sukobe, zbog atmosfere koja je bila stvorena u Brčkom, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Zbog same atmosfere koja je se počela stvarati u gradu, traženjem sa srpske strane da se grad podjeli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, do te sednice skupštine na kojoj kažete da su bili Šveđani, kakvo je bilo stanje u Brčkom?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, nije bilo nikakvog incidenta, održala se sednica Skupština negde u aprilu, je l' tako?

SVEDOK B 1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na toj sednici je prvi incident bio, znači tražili su da se grad podeli?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste, srpska strana, direktno mogu da vam kažem, ovaj, ne mogu se tačno sjetiti imena doktora Belog, inače po funkciji je bio lekar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bio po funkciji u opštini? Po profesiji je lekar?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Bio je predsjednik stranke srpske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio predsednik opštine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tada je bio gospodin Ramić predsjednik opštine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je bio potpredsednik i predsednik Izvršnog saveta opštine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja iskreno da vam kažem nisam u to siguran, pa ne bih htio ni odgovoriti, jer nisam siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li imate neko objašnjenje zašto su, zašto je taj, kažete lekar Beli koji je bio predsednik stranke tražio da se grad podeli? Šta je on rekao zašto traži da se grad podeli?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ništa, to je bilo jednostavno stav srpske strane da se podjeli grad Brčko, da bi jednostavno, ne ne mogu konkretno reći šta je on s time htio da uradi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da se onda ne zadržavamo na tome, s obzirom da tvrdite da je ta srpska ofanziva završena 4. maja?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ona je započela 4. maja i grad je zauzet do reke Brke, koja deli levu i desnu stranu grada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas pitam, zato što ne mogu da se snađem iz ove vaše izjave, vi kažete kako je rat u Brčkom počeo u noći 31.aprila, a sad kažete da je započeo 4. maja. 31. april ne postoji, jer april ima 30 dana, ali pretpostavljam da mislite na 30. april, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja ću vam sada reći i to, mostovi su dignuti u noći, to je bio predznak da ne dođe do nastavka sjednice koja je trebala da bude odmah po završetku majskih praznika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne razumem, dignuti u vazduh mostove kao znak da neće biti nastavka sednice.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Po meni to je bio znak da se krene sa zauzimanjem grada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je digao mostove u vazduh?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Žalosno je to, ali moram reći to je čovjek koji je došao pre otprilike petnaestak godina iz Srbije u Brčko, oženio se i živi i danas. On je jedan od radnika ministra u Skupštini opštini Brčko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, mislim on je bio građanin Brčkog, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR : Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije bitno odakle je došao. Po celoj Jugoslaviji je neko odnekle došao bio. Kažete 15 godina je živio u Brčkom, i bio građanin Brčkog?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je on digao te mostove? Koji su to mostovi koje je on digao?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: U Brčkom postoje dva mosta preko reke Save, koji vežu Bosnu i Hrvatsku. Jedan most je železnički, isključivo železnica preko njega ide, a ovaj drugi je transportni, za putnike i vozila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' bilo nekih upada preko tih mostova, snaga iz Hrvatske, pre nego što su oni dignuti u vazduh?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja da budem iskren, meni nije poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' bilo dotura oružja preko tih mostova iz Hrvatske, pošto to pretpostavljam da bi vam bilo poznato?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja i u mom uvodu izjavljujem, kažem pisao sam, napisao sam da nisam bio uopšte stranački nastrojen, bilo kojoj stranici, tako da nisam se u politiku nikako mješao, čak ni oko nabavke oružja i tih stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja verujem, gospodine B-1011, da se vi niste mešali u politiku. Ja vas samo pitam šta vi znate o tome? Dakle, neumešani u politiku, građanin Brčkog, svedočite o tome šta se desilo, pitam vas šta vi znate o tome šta je bio razlog dizanja u vazduh tih mostova koji spajaju Hrvatsku i Bosnu? Pošto znate i ko ih je digao i tako dalje. Vi kažete da ih je digao neki čovek koji je sada tamo?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste, ja opet kažem na žalost, žalosno što je taj čovek i što radi još uvijek u Brčkom, a što se tiče rušenja mostova, mostovi su prije nego što su sa naše strane bosanske srušeni bili onesposobljeni sa hrvatske strane, pošto su to mostovi dužine preko 700 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pretpostavljam da ih sa hrvatske strane nije taj čovek iz Brčkog onesposobio?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je to uradio tamo?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tamo su srušili Hrvati koji su bili sa one strane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, već su bili srušeni ti mostovi koje je ovaj čovek srušio, kažete?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Onesposobljeni za prelazak tereta i vozila, a ovaj putnički most koji je za vozila napravljen je jedan, da kažem kao neka vrsta kontrolskog visećeg mosta, gde su samo pješaci mogli prelaziti preko njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, shvatam, znači kad ih je taj čovek navodno srušio, oni su već bili sa hrvatske strane srušeni, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Onesposobljeni za prelazak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam, to sam želeo da utvrdim. E sada, kažete da je, je l' tada neko povređen, je l' se tada nešto još dogodilo? I treće, otkud znate da je taj čovek koga vi pominjete rušio te već onesposobljene mostove?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Molim vas da budete konkretni, mislite sa naše strane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud znate vi tu ličnost koja je navodno te mostove rušila?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Lično. Saznao sam konkretno i direktno od ljudi, kolega koji su bili sa njim na tim zadacima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste to saznali?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Saznao sam posle možda čak i par godina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dakle, vi svedočite o nečemu što ste saznali posle par godina, o događaju o kome svedočite o Brčkom. Je l' tako, gospodine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Žalosno je što ja moram da kažem, ali govorim sa dubokim uverenjem da je onaj koji je meni rekao to, da je to istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi govorite o svom uverenju, ali nesumnjivo je to, da ste to saznali od nekoga ko vam je to ispričao posle par godina, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1011, a recite mi, pošto kažete da je rat počeo u noći, kažete između 31. aprila, verovatno je to 30. aprila ili 1. maja, a da su 4. maja srpske snage zauzele deo Brčkog. Je l' to znači da su neke borbe trajale četiri dana ili je nešto što ja ne razumem?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ovako, da budem jasan i kratak. 4. maja ujutru, koliko sam mogao primjetiti, i onako kako sam se kretao za to vrijeme, izbrojao sam 22 dve vrste raznoraznih ljudi u uniformi, 22 vrste paravojnih i svih ostalih od aktivnih, policije, rezervista, vojske, raznoraznih dobrovoljaca. Pucanja je bilo, ali pucanja je bilo samo u tom smislu da se što pre dođe do tog dijela što je planiran, znači došli su do rijeke Brke koja razdvaja levu i desnu stranu. Pokušali su da krenu i dalje tamo su bili zaustavljeni, jer opšti interes je bio da se dođe do komunikacije Beograd - Banja Luka, jedini put

koji prolazi kroz Brčko. Tu su bili zaustavljeni od raznih grupa koje se same angažovale da bi uspjeli kol'ko tol'ko da izvuku svoje roditelje, svoje ukućane što dalje od tih zbivanja i tih pucanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a ko su bile te razne grupe koje su ih zaustavile, je l' su to muslimanske neke naoružane snage, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To su bile grupe od najviše pet, šest ljudi koje su se organizovali i tako su djelovali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, gospodine B-1011, maločas kažete da ste videli 22 vrste vojske i one su krenule da zauzmu i drugu stranu, a onda su ih zaustavile grupe od pet, šest ljudi.

SVEDOK B-1011 – PITANJE: Nemojte, gospodine, da mješate pojmove i obrćete. Ja sam lepo rekao. 22 vrste vojske koje su došle da zauzmu grad, to sam vidjeo, a kad su kretali preko reke Brke da zauzmu dalji djeo grada, tu su bile zaustavljene od tih ljudi koji su imali obično lovačko oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem. Znači, vi tvrdite da su ove 22 vrste vojske koje su hteli da pređu preko reke zaustavljeni od grupe od pet, šest ljudi koji su imali lovačko oružje. To tvrdite, gospodine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da se razumjemo, svih 22 vrste vojske nije prelazilo preko rijeke Brke, da prošire, da zauzmu takozvani famozni koridor Beograd - Banja Luka, nego su išle pojedine grupe sa ovim poznatim čovekom iz okoline Bijeljine koji je doš'o, to jest sa Goranom Jelišićem. On je, inače, bio na čelu tih svih ofanziva koje su kretale preko reke Brke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i oni nisu uspjeli jer su bili zaustavljeni, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Taj dan nisu uspjeli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Međutim, Brčko se prostire preko reke Brke, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nisu zauzeli preko reke Brke jer su bili zaustavljeni?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Taj dan nisu. Konkretno govorim o 4. maju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se kad, ako taj dan nisu, kad su onda zauzeli?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nakon par dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nakon par dana. Dobro, u paragrafu 5 kažete kako ste uhapšeni u kući svoje sestre zajedno sa još 30 ljudi?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne, nije 30 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Je l' treba objašnjenje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne, nema potrebe da dajete objašnjenje. Tamo ste se sklonili od borbenih dejstava u podrumu, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kakva su to bila borbeno dejstva? Je l' su uključivala ove ljude sa jedne i druge strane strane Brke?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Sad vam mogu objasniti. To su bile grupe ljudi koji su bili naoružani. Konkretno u ovom slučaju došla je grupa jedna od njih, nekih možda 15 do 20, sa vatrogasnim autom u tu ulicu gde sam ja bio, iz auta su izašli raznorazni uniformisani i razni ljudi. Vođa im je bio lično Kapetan Dragan, i išli su od kuće do kuće i sve izbacivali napolje. Ono što je bilo muškinja, oni su izdvajani. U mom slučaju, nas je sakupljeno negde oko 30 iz svih tih kuća, i odvedeni smo pred stanicu milicije i to jest odmah odatle, nema ni 50 metara, do hotela "Posavine".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1011, vi navodite da je u kuću došao, dakle, kapetan Dragan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je na sebi imao različitu odeću, dakle, civilne pantalone, farmerke i vojničku košulju i čizme?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ-PITANJE: Tako ste ga videli obučenog?

SVEDOK B 1011.ODGOVOR: Takvog sam ga video obučenog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ-PITANJE: Sad ću vam pokazati njegovu sliku. Vi ste rekli tako je on izgledao kad ste ga vi videli, na slici vidimo da je obučen u uniformu, nema farmerke ni džins.

SVEDOK B 1011.ODGOVOR: Ne. Tako je bio obučen. Ja sam ga prepoznao po liku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ-PITANJE: Po liku ste ga prepoznali?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da. Mogu čak i opisat kakav, i kako izgleda, i kako govori, i kako hoda, inače mi je njegov lik ostao upečatljiv u mom sjećanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ-PITANJE: Dobro, vi ste ga ovde i opisali, ja, ja vidim, ja vidim ovde da ste napisali da je imao oko 40 godina, da vam uštedim to vreme, znači, vi kažete da je imao oko 45 godina, da je bio visok i mršav, da je imao kratku kosu, da mu je akcenat zvučao engleski. Je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR : Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, bio je visok i mršav i ima oko 45 godina?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: A otprilike, nisam gledao njegove lične dokumente, ali otprilike mislim da je imao toliko godina u to vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovde na slici je bio s kapom na glavi. Dakle, pošto ste vi ustanovili da ima kratku kosu, verovatno je bio bez kape, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kad je došao kod nas, konkretno kod mene kad je došao imao je na glavi, mi kažemo kao džokejska kapa. To je onaj kačket kao bejzbol kapa. Imao je isto tamne naočare. I kada se predstavio nama, kada je rekao svoje ime, pitao nas je: "Da li uopšte ja ličim na nekog Amerikanca ili gangstera?". Svi smo tamo koji smo bili odgovorili "Da." On je opsovao i Ameriku (United States of America) i Amerikance, bacio je i naočare i kapu sa glave. Tako sam ga mogao vidjeti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' mu kosa bila crna ili plava?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Pa onako, smeđa u to vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A dobro, pošto je on ovde svedočio, svako je ovde mogao da vidi, prvo, da mu je kosa seda. Nije ni crna,

ni plava. Drugo, da je on čovek niskog rasta. Nikako ne može biti visok, čak bi se teško mogao opisati kao čovek srednjeg rasta?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nije istina, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. Možemo da idemo dalje. A onda kažete da mu je akcentat zvučao engleski. Je l' vi govorite engleski?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako onda možete da zaključite da je verovatno bio u Australiji (Australia)? Na osnovu čega zaključujete da je bio u Australiji? U Australiji se doduše govori engleski, i možda neko ko dobro govori engleski može da razlikuje kad je neko iz Australije. Na osnovu čega ste vi zaključili da je on iz Australije?

SVEDOK B-1011 - ODGOVOR: Nisam ja direktno zaključivao, nego sam pretpostavljao da bi mogao biti neki specijalac, ili čovek koji se u to vreme bavio raznoraznim poslovima, čak i da je bio i u Legiji stranaca (Legion Etrangere), to je bila moja pretpostavka, što je se kasnije i ostvarilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vi, gospodine B-1011, govorite ovde o stvarima koje su posle toga mogle da se pročitaju u novinama o Kapetanu Draganu? On je svedočio ovde da je došao iz Australije i tako dalje. Na osnovu čega ste vi, molim vas recite mi, mogli da zaključite da je on možda bio u Legiji stranaca, da je bio iz Australije, a pogotovu da je visok? To je bar jedina stvar koju ne možete nikako da tvrdite.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Molim vas, ja znam po sebi, da sam ja srednji rast, srednje visine, a on je od mene višičiji i po tome sam se ravnao. A što se tiče njegovog govora i samog izgovara njegovog, da li sam ja i primjetio da on govori engleski ili ne, mislim čak danas dan da on nije isčistio svoj govor, da ne govori tačno i čisto. A lično njega da li sam poznavao i viđao, on mene uopšte kao čovjek ne interesuje. Nisam imao potrebe ni da ga viđam poslije. Iskreno, ja sam to što sam doživio i proživio, šta je on radio prije i poslije, ja to ne znam, ali znam šta je radio taj dan 4. pa i 5. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To vas nisam pitao to što vi tvrdite da je on radio nego sam vas pitao da mi kažete na osnovu čega ste zaključili da je bio u Legiji stranaca i da je bio u Australiji? Na osnovu čega ste to mogli da zaključite kad ste ga videli 4. maja?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja sam dao izjavu 4. maja. Moja je pretpostavka bila ta da je on odnekle došao, da se, vratio se. Kasnije se ispostavilo da je on bio. Tog momenta ja nisam ni znao, dok on sam se nama nije predstavio, ni ko je, ni šta je, ni odakle je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se on vama predstavio da je došao iz Australije?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Predstavio se lično da je rodom iz okolina Bora i Majdanpeka. To je lično izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a je l' je rekao da je došao iz Australije?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi ste zaključili da je verovatno bio u Australiji?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Mislim da sam bio jasan kad govorim. Ja sam nakon izvesnog vremena saznao da je on došao iz Australije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači ste naknadno saznali, pa to ste mogli da pročitate u novinama.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nakon koliko vremena ste saznali da je došao iz Australije?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ako hoću da budem tačan, 1993. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, posle godinu dana.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: 1993. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste to iz novina saznali?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A vi ste svoju izjavu dali 1998. godine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sada znači posle pet godina vi tvrdite da je to bio kapetan Dragan, jer ovde govorite da se zvao Dragan da je došao i tako dalje. Ne kažete "kapetan Dragan" u izjavi. Je l' tako, gospodine B-1011, u izjavi 1998. godine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja sam izjavio i rekao ono što je on nama rekao i kako se on nama predstavio, a sad moguće da ima i nekih grešaka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle, vi ste posle pet godina od kad ste dali izjavu, ovde uspeali da kažete da je reč o kapetanu Draganu.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: U to sam potpuno siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko puta ste videli njega na televiziji, i njegovu sliku sličnu ovoj koja vam je sada prikazana, i razne druge slike?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja sam maloprije rekao da on mene kao čovjek uopšte ne interesuje, i uopšte nemam prema njemu nikakvih problema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako nemate prema njemu nikakvih problema i ne interesuje vas, što niste 1998. godine kad ste davali izjavu rekli da se radilo o kapetanu Draganu?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tačno, ja sam odmah rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemate nigde, evo nađite mi gde ste rekli da je u pitanju Kapetan Dragan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kapetan Dragan navedeno je i lijepo rečeno, sad moguće da je u prepisivanju i štampanju da je, ovaj, greška, ali doslovce rekao sam da je kapetan Dragan. Da sam ga 4. maja i 5. maja lično vidjeo. 4. maja je mene izveo sa još nas nekolicinom, 5. maja sam ga vidio da ide u obilazak kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine B-1011, vi to tvrdite. Međutim, vi u svojoj izjavi pominjete isključivo kapetana Petrovića, oficira JNA.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste, to je taj čovjek koji je došao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koji je došao i saopštio na televiziji, da je došao da ne bi došlo do sukoba, nereda, i tako dalje, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da, tako je. On je izjavio i dao izjavu na televiziji radi čega je došao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je jedini kapetan koga pominjete u svojoj izjavi, koju ste dali 1998. godine?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To je aktivno vojno lice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a sada govorite, vi pominjete i razna druga imena, ni jednom ne pominjete čin, ni Draganu ne pominjete čin, a on je poznat kao kapetan Dragan. Vi ga ovde ne pominjete kao kapetana Dragana?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: On je se tako nama predstavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao šta, kao kapetan Dragan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kao kapetan Dragan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto to niste napisali u izjavi?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nisam ja ni pisao izjavu, tako je kucano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi je niste ni pisali?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Onaj ko je kucao moguće da je izostavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, hvala vam, gospodine B-1011. Sad mi recite molim vas, u paragrafu 7 navodite da je prilikom vašeg hapšenja u društvu sa tim čovekom bila grupa od tridesetorice?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ponavljam ponovo, nije tridesetorica. Dragan je došao sa dvojicom ljudi i nas je izveo, a nas je sakupljeno u to iz tih ulica okolnih oko 30 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, molim vas, pogledajte tačku 7 vaše izjave, i to vam je drugi pasus odozdo na prvoj strani?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U sredini rečenice piše: "Grupa od 30 vojnika koja je bila u okolini je obilazila kuće i sakupljala ljude".

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Ti vojnici su nosili komade raznih vojničkih uniformi, a svi su imali vatreno oružje", ja vas zato to pitam. Samo ako je neka zabuna, vi me ispravite slobodno.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: U redu. S vama sa ovim se potpuno slažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ti ljudi o kojima govorite nisu bili jednobrazno obučeni, imali su različite uniforme.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako je kako kažem?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Treba li možda da opišem kako su bili obučeni?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne morate, pošto ste vrlo detaljno opisali. Rekli ste, maločas ste govorili da su imali različite uniforme i tako dalje. Samo da razjasnimo, dakle, da li na osnovu ovog opisa koji dajete da je potpuno jasno da to nisu bili pripadnici JNA, nego neke, neke dobrovoljačke ili ne znam kakve formacije? Ali tako raznoobrazno obučeni ljudi, kako ih vi opisujete, nisu bili vojnici JNA, je l' tako ili ne?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ovi ljudi su bili tako obučeni, ali mogu i to da kažem, da ni rezervna vojska JNA nije pripadala JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I rezervna, rezervni vojnici, rezervisti JNA imali su uniformu JNA.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znate, gospodine B-1011?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni rezervisti nisu nosili civilnu odeću mešanu sa vojnom uniformom, čak ni rezervisti?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rezervisti su nosili redovne uniforme JNA. Da li to znate?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da. Da budemo jasni da se ne bi sad tu prepirali, svi ovi ljudi koji su bili, tih 30, a dvojica su najviše imala istu uniformu, a mnogi među njima je bilo i tih ljudi koji su imali redovnu uniformu JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači od tih tridesetak najviše su dvojica imali istu uniformu?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, valjda je to najbolji dokaz da to nika-ko nije mogla biti JNA, ako su od tridesetak samo dvojica mogla imati istu uniformu, je l' tako, gospodine B-1011?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To su vaši zaključci, a ovo je moj zaključak da jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vaša tvrdnja je da su od tridesetak samo dvojica imala istu uniformu, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tako su bili obučeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i tada su vas ti ljudi odveli ispred zgrade SUP-a u centru Brčkog, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jedna grupa od njih, nisu svi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada je kako kažete u paragrafu 11, "kad ste došli ispred zgrade SUP-a izašao kapetan JNA Petrović, i pitao Dragana zbog čega vas je doveo ispred zgrade SUP-a," je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pošto vas je, pošto je ušao u zgradu i iz nje ponovo izašao posle nekih pola sata uz osmeh, uz osmeh vas je pitao da li želite sok ili kafu, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I rekao da idete u hotel "Posavina".

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da nas odvedu tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da vas odvedu u hotel "Posavina"?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vas je odveo u hotel “Posavina”? Je l’ ti isti koji su vas doveli?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne. Ljudi koji su bili na po nekom obezbeđenju zgrade SUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je su li i oni bili u različitim uniformama?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Oni su bili obučeni isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ni to nisu bili vojnici JNA, je l’ tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja ne znam da l’ su oni bili il’ nisu, al’ znam kako su obučeni, i kako su se predstavljali, i ko im je bio vođa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako su se predstavljali? Ko im je bio vođa?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kapetan Dragan i njegovi dobrovoljci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, znači ako su kapetana Dragana dobrovoljci, onda znači nisu vojnici JNA?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po mojim podacima, kapetan Dragan uopšte nije bio u Brčkom.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To nije istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali je nesumnjivo da to nisu bili vojnici JNA, dakle?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ti nisu bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam lepo. Po dolasku u hotel “Posavina” primetili ste takođe neke naoružane ljude koji su nosili tamno plave kombinezone, je l’ tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad vi tvrdite kako su te, tamo plavi kombinezoni u to vreme, bile uniforme Draganovih dobrovoljaca, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tako su se oni nama predstavljali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, njegovi vojnici su bili u tamno plavim kombinezonima, uniformama?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da se razumemo, vojnici ili dobrovoljci?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako god hoćete vi da ih nazovete, kažete sad da su imali i tamno plave kombinezone, a maločas ste govorili da su imali svi razne, razne vrste odeće, i da su možda samo dvojica mogla imata istu odeću?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Rekao sam već.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To sam i očekivao da će te postaviti pitanje. Kapetan Dragan je išao u obilazak i hapšenja ljudi po kućama ne sa svojim ljudima, nego sa drugim ljudima iz drugih grupa i drugih formacija. Znači, sa svojim vojnicima nije bio u ovom delu grada gde sam ja bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sad ste to objasnili onako kako vi smatrate da treba da objasnite. Ali ako su njegovi dobrovoljci ili pripadnici njegove jedinice svi bili u tim tamno plavnim uniformama, kako objašnjavate to da samo njihov komandant nije bio u uniformi, nego je nosio farmerke i bio u pola civilnom, pola vojničkom odelu? Znači, jedinica mu u uniformama, a on u nekom rasparenom odelu?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja ne ulazim u te njihove uniforme i njihov način oblačenja, ali tako je bilo. Da li su bile neke varijante sa njihove strane da se što pre to zauzme, ili što više da se opljačka, odnese, ja to ne znam. Uglavnom njegovi ti dobrovoljci su bili na obezbeđenju zgrade SUP-a, a on je išao u akciju sa drugim ljudima koji su bili u raznoraznim odjelima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, mislim da ste ovo objasnili sasvim dovoljno za izvođenje zaključka. U paragrafu 16 navodite kako ste prilikom dolaska do hotelskog toaleta...

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kroz jedan od prozora ka dvorištu primetili četiri leša?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Izvinite, nije prozor nego vrata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kroz vrata ste primetili četiri leša kako su poređani jedan preko drugog, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto su bili poređani jedan preko drugog trebalo bi da, pretpostavljam, znači da su tu doneti odnekle?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da budem jasan. Ja i grupa koji smo dovedeni u hotel, ja sam bio u trećoj grupi tog dana koja je dovedena u hotel. Ovi ubijeni mora da su bili iz prethodnih grupa, što je se moglo i videti, da su friško bili ubijeni. Još uvek je krv iz njih curela i još uvek je kao magla se iz njih vruća krv bila je, onaj. Onaj ostatak ljudi koji je bio odvožen prema garnizonu i na razne druge strane, tako da je bilo da su voženi i prema Lončarima, na izlaz prema putu za Banja Luku i u garnizon brčanski. I čak jedna grupa je vožena u selo Rašnjevo, koje je smešteno nekih otprilike pedesetak kilometra putem prema Bijeljini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1011, ja vas molim da imate u vidu da vas ja pitam isključivo prema vašoj pismenoj izjavi, pošto vi niste usmeno svedočili. Pa vas pitam, dakle, za ova četiri čoveka, na osnovu čega ste zaključili da su mogli tu biti ubijeni, jer na osnovu toga što se pušila, kako kažete, magla iz njih?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To mogu sad sa čistom savjesti i odgovornošću da kažem da su tu ubijeni, jer su tu dovedeni i odatle moglo se samo izaći, kompletno onako u kompletnom sastavu, ili oni koji su bilo kakav otpor ili riječima ili bilo kakvo s njima se, ovaj, sporečkali bili odmah likvidirani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, pošto govorite o nekoj magli i tako, 4. maja je vreme već je toplo?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kakva je magla u pitanju?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ova koju ste vi pomenuli malopre.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Magla iz krvi, topla krv, ona se isparava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Puši, to može da se vidi na nekoj niskoj temperaturi, a ne 4. maja, to nije moglo da se puši.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Izvinite, molim vas, ali uzmite pa pogledajte kad krv izlazi iz čoveka, ili iz bilo koje životinje da se ona puši. Da je temperatura tela veća, nego vanjska temperatura.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste vi tako zaključili, to ćemo lako ustanoviti. Dakle, vi ste to videli kad ste videli ta četiri leša?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što to niste napisali ovde u svojoj izjavi? Doduše, vi kažete niste ni pisali, nego ste vi govorili, a neko drugi pisao, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Neću ja pisati engleski kad ga ne poznajem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo ja što imam je na srpskom, nije na engleskom.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Pa, to je prevedeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar ste vi govorili na engleskom?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste govorili na srpskom?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A oni su zapisivali na engleskom.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da, pa valjda ima prevodilac koji prevodi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete: "Dok smo bili pritvoreni u hotelu bilo nam je dozvoljeno da koristimo hotelski toalet. Jednom sam otišao u toalet i pogledao kroz vrata koja vode u dvorište. Video sam četiri leša poredana jedan na drugog". Svi su bili muškarci u civilnim odelima?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete: “Nisam bio u stanju da prepoznam ni jednog od njih”.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li su oni mogli ipak biti doneti odnekle?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate neku mogućnost da su to bila tela od nekih srpskih boraca koji su ubijeni prilikom borbi, jer hotel je bio pod kontrolom Srba? Da su oni doneti, pa je mogao biti neko od srpskih boraca koji je ubijen u borbi.

SVEDOK B 1011 – ODGOVOR: Ni u kom slučaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jer vi niste prepoznali nikog, sami kažete niste prepoznali nikog?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nisam mogao nikog prepoznati kad su ležali jedan na drugom na stomaku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo ustanovljavam činjenicu da vi niste prepoznali nikoga, i ne dozvoljavate mogućnost da je neko tu donet?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Donijeti nisu sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' ste pre toga čuli pucnjeve?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja u tom delu grada gde sam bio odakle smo došli, tamo je se samo pucalo onako iz neke sigurnosti, u cilju obeležavanja lične pozicije, da mogu nadgledati ostale i radove, i kretanje, i hodanje kroz grad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je l' ste čuli pucnjeve u hotelu?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tada nisam, posle da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, ako niste tada čuli pucnjeve u hotelu, a našli te ljude tu mrtve verovatno oni nisu mogli biti ubijeni, a da se nije pucalo u njih. Dakle, nisu mogli biti ubijeni u hotelu. Vi ste bili u hotelu i niste čuli pucnjeve?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Molim vas, da ja ovo opet kažem. Ja sam bio u trećoj grupi koja je došla tu, koja je dovedena. Prije nas su bile dvije grupe. Tako da mogućnost oko donošenja mrtvih tela tu mora biti odbačena. Oni su ubijeni tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete kad ste došli u hotel, prtpostavljam da niste odmah išli u toalet. Mora da je prošlo neko vreme pre nego ste otišli u toalet.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Pa, otprilike jedno pola sata, 40 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako ste 40 minuta bili u hotelu, i za tih 40 minuta niste čuli pucnjeve, a onda kad ste prolazili videli kroz vrata, videli ste ta četiri tela. Oni ni teoretski nisu mogli da budu ubijeni u hotelu za tih 40 minuta, jer u to vreme vi niste čuli pucnjeve?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Za tih 40 minuta nisu ubijeni, ubijeni su prije nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tvrdite da su krvarili još uvek.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da ih je neko doneo.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nije istina, nije istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1011, samo smo ovo utvrdili. Vi niste čuli pucnjeve dok ste bili u hotelu, a najmanje 40 minuta ste bili u hotelu pre nego što ste videli ta četiri tela?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tako, otprilike 40 minuta, ne više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda kažete u paragrafu 17 kako se odnekuda u to vreme u hotelu pojavio Goran Jelišić u društvu sa takođe nekom građankom iz Brčkog, izvesnom Monikom, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oboje su bili lokalni Srbi, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Monika je bila lokalna, stanovala je i živila i rođena u Brčkom, a Goran Jelišić nije iz Brčkog. On je došao iz okoline Bijeljine tih dana kad smo krenuli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, njemu je inače ovde suđeno, poznato je odakle je i tako dalje, prema tome, nije sporno odakle je. Oboje su, dakle, bili iz tog kraja.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Pa, iz Bosne, iz Srbije, samo razlika od nekih 50 kilometra od grada do grada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I sada iako su bili naoružani i njih dvoje kao i trojica vojnika koji su došli sa njima, bili su u različitim uniformama. Imali su na sebi delove različite uniforme, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To je bilo inače karakteristično za te što su bili u Brčkom tog dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači da ni Jelisić ni ta Monika ni ostali prisutni, a ni oni koji su sa njima došli nisu bili pripadnici JNA, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Verovatno da nisu bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i tvrdite da je Jelisić bio veoma ljut, jer je nekoliko njegovih prijatelja ubijeno u borbama koje se vodile u Brčkom?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To ne mogu da tvrdim da l' su bili ubijeni, il' su bili zaustavljeni. Oni su bili spriječeni da prođu, da dođu do brčanske bolnice, a od bolnice je put ka Banja Luci je bio slobodan. Znači to je komunikacija bila Beograd - Bijeljina - Banja Luka koja jedino prolazi kroz Brčko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sad kažete, ne možete da kažete da li su il' nisu, a ovde ste napisali, to vam je tačka 18, pred kraj tačke 18: "Jelisić je bio veoma ljut", a kasnije su vam rekli oni koji su bili sa njim da je nekoliko njihovih saboraca poginulo u pokušaju da pomaknu srpsku liniju preko mosta u pravcu bolnice. Znači pitanje koje sam vam postavio, postavljao sam na osnovu toga što ste vi ovde napisali, dakle, da je nekoliko njegovih drugova poginulo, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Molim vas, ja to izjavljujem i kažem ono što su oni, ti vojnici zajedno sa Goranom Jelisićem, što su došli i tako nam rekli, i radi toga je krenula uopšte ta tuča, premlaćivanje tih ljudi koji su stajali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo mi recite, dozvoljavate da su možda ti poginuli o kojima ste vi maločas govorili, bili ti ljudi koji su poginuli?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nisu oni bili?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači to isključujete potpuno?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Potpuno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega to isključujete?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Zato što je on došao takav ljut, a prije nego što je on došao mi smo videli te ljude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi niste videli pre nego što je on došao te ljude?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Prije nego što je se on vratio kod nas i počeo da tuče ljude, mi smo te ljude videli, jer po meni čekalo se da on dođe da vidi šta će sa nama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači isključujete mogućnost da su ti ljudi upravo ti koji su poginuli, ti njegovi drugovi?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da je bila samo varka od strane njihove, jer nisu uspjeli da prođu da zauzmu tu putnu komunikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako govorite u ovoj tački 25, kad su vas premestili na terasu hotela, primetili ste kako je Jelisić nosio pištolj u futrolu na boku, a ...

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Pazite molim vas, pištolj je on imao, a Monika je imala takozvani onaj "Škorpion" (Scorpio). Da bude jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači Jelisić je bio naoružan pištoljem, a Monika "Škorpionom"?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i vi ste tada videli kako Jelisić policijskom palicom tuče dvojicu Muslimana?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste. Imao je palicu u rukama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I malo zatim bili ste svedok ubistva Sadi-ka Ljajića, Muslimana iz Brčkog, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko je ubio Sadika Ljajića? Da li ste vi videli te ljude?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Upravo, upravo ovi ljudi o kojima smo govorili, koji su bili na obezbeđenju zgrade SUP-a, ti u kombinezonima tamno plavim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad se to dogodilo?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To se dogodilo 4. maja, moglo je biti oko 13.00.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde ste vi tada bili kad su oni?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Na terasi starog hotela ispred. Može se i danas dan vidjeti da ta terasa postoji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde je bio taj ubijeni Ljajić?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Doveden je iz kuće. Njegova kuća je druga kuća iza SUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, pošto kažete da su to ljudi u tim tamnim plavinim kombinezonima to uradili, zbog čega onda u paragrafu 28 tvrdite da su to uradili ljudi kojima je komandovao Dragan?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To mogu i reći, jer su oni sami rekli da su oni dobrovoljci kapetana Dragana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ti koji su ubili tog Ljajića?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto su vas udaljili sa hotelske terase i poslali u obližnji park.

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je prišao, kako vi ovde tvrdite, izvesni Mile Gatarević?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači meštanin Brčkog?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sugrađanin, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa još dvojicom ljudi, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sada ni taj Gatarević takođe nije nosio uniformu, bio je obučen u civilno odelo?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nije, tako je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ni on nije pripadnik JNA?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nije, pretpostavljam da je on bio rezervista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto vas je pozvao da pođete s njim?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste tako i učinili?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I u trenutku kad ste ulazili u zgradu SUP-a?

SVEDOK B-1011 – ODGOVO: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koja je nekih pedesetak metar udaljena?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Od hotela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čuli ste rafal sa terase hotela, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste se tada instiktivno okrenuli u pravcu mestu odakle se čuo rafal?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I primetili Gorana Jelisića kako stoji ispred grupe na terasi?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kakva rupa?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ispred grupe na terasi?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam rekao rupe, nego grupe na terasi, tako da ih je on pobio, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa čekajte, zar niste maločas rekli da je bio naoružan pištoljem?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste, ali je uzeo od Monike taj pištolj, "Škorpion", još dok smo mi bili tu, stajali na terasi hotela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači on je uzeo nečije drugo oružje pa te ljude pobio?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Inače su njih dvoje sarađivali usko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada ste videli navodno kako ti ljudi padaju na zemlju, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, samo sam sebi da razjasnim, vi ste dok ste ulazili u SUP čuli rafal?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovaj vam je rekao da se ne okrećete, kad vas je vodio, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Opomenuo nas je da se ne okrećemo, da ne bi bili upadljiviji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a potom ste se ipak refleksno okremuli, primetili Jelisića sa oružjem u rukama kako stoji pored grupe?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ljudi koji takođe stoje, ali ga niste videli kako puca?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Onog momenta kad je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, tog momenta niste ga videli kako puca?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Momenat, da objasnim sada. Onog momenta kad sam čuo rafal, to je, tada sam se okrenuo i video sam Gorana sa tim automatom, sa automatskim pištoljem i ljude kako padaju. Drugi niko oko njega nije ni pucao, nego su svi dobili od njega naređenje da bilo ko ako šta, još dok sam ja bio tamo stajao, da bilo ko pokuša da mrdne rukom ili nogom, da ga odma na licu mesta ubijaju.

SUDIJA MEJ: Imate još dva minuta, gospodine Milošević.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pokušaću ta dva minuta, gospodine Mej (May). Vi kažete da su ljudi koji su stajali u dva reda bili na terasi hotela, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ovako, gde sam ja stajao bila su grupa od dva reda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete o toj grupi, koju je navodno pobio Goran Jelisić, da su to bili ljudi koji su stajali u dva reda?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste vi videli da je on uzeo to oružje od te Monike?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Dok sam ja još stajao u redu, pre nego što sam izdvojen u park.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u paragrafu 35 tvrdite da je Jelisić u tom trenutku bio na terasi hotela pored streljanih ljudi, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kada?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada kad ste videli, pošto ste čuli rafal, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: On je stajao ispred njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ispred njih?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi niste videli kad je pucao na njih?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Onog momenta, lepo sam to rekao, onog momenta kad sam čuo pucanj, to je bilo samo onako refleksno okretanje, i video sam Gorana kako stoji sa automatom i ljude koji padaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u sledećoj rečenici kažete da su ostali vojnici stajali na zemlji, to je samo dve stepenice ispod mesta gde je bio Jelisić, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tako je, ima staza pešačka pored terase. Terasa je prizemna, ulaz u sami hotel, samo su visine dvije stepenice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je on onda bio sam ili nije bio sam? Po ovome što ja čujem, čitam kod vas, ne samo da nije bio sam nego pored njega je bilo bar još deset naoružanih ljudi, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Molim vas, ja maloprije sam rekao i opet kažem. Goran Jelisić je stajao na terasi sa Monikom, ispod njega su dve stepenice na pešačkoj stazi koja nema razmaka ni pet metara od parka, stajali su ljudi koji su bili isto naoružani i koji su dobili od njega narijeđenje da bilo ko šta ako pokuša da ga automatski odmah ubije. Znači bilo je na obezbjeđenju da on uradi ono što je naumio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi ste ubrzo zatim posle razgovora u zgradi SUP-a pušteni kući, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ja, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vas tukao neko u SUP-u?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ste kod kuće proveli mesec dana?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Kod kuće sam proveo oko dva i po meseca posle toga.

SUDIJA MEJ: U redu. Ovo će biti vaše poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, posle toga su vas pustili kući odmah posle tog saslušanja, tamo vas nisu tukli i ostali ste kod kuće još dva i po meseca?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da su vas tada poslali u logor Batković gde ste proveli tri meseca, a onda vas i odatle pustili, je l' tako?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Da vam kažem i da budem jasan, po mene su došli da bi, kao neku vrstu popisa stanova, jer ja nisam bio u svom stanu nego sam bio u roditeljskoj kući kod sestre koja je blizu, tu su me našli. Isto tako kao i kad su došli 4. maja pa nas pokupili sa jednom izjavom, da nas kupe da idemo na neki rad u okolini Bijeljine.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite, gospodine Tapušковиću. Gospodine Kej (Kay).

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Gospodine, samo par stvari. Ja sam ovde gledao pasus 17 vaše izjave na engleskom gde vi opisujete Gorana Jelisića u hotelu sa Monikom. Oni su imali vatreno oružje i nosili vojnu odeću. Ja ću vam to sada pročitati, a vi se, molim vas, koncentrišite na pitanje: "Jelisić je bio ljut, a kasnije su mi rekli da je nekoliko njihovih saboraca poginulo u pokušaju da pomaknu srpsku liniju preko jednog mosta u pravcu bolnice". Možete li, molim vas, da kažete Pretresnom veću šta se tamo zapravo događalo? Izgleda da je bio neki sukob tamo, da li znate nešto o tome?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Tada kada je se Goran vratio, dobili smo i od njega i od njegovih tih saboraca da ne kažem drugčije, obaveštenje, objašnjenje da su pokušali da prođu tamo da zauzmu tu komunikaciju i da su ih kao presreli neka grupa ljudi i da je bilo, oni kažu, mrtvih, jer ti mrtvaci, i da su bili, oni bi bili doveženi tu da im se vide, jer to je bila jedna velika, velika parola njihova kako se oni ubijaju, a oni ništa drugo ne rade. To im nije uspjelo, vratili se nazad ljuti i da bi sav svoj bijes iskalili na onim ljudima koji su bili dovedeni jednostavno tu.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A sada da pogledamo pasus 19, gde se radi o istoj stvari, o ubistvima, o sukobu. Na kraju tog pasusa vi kažete da su oni pominjali neki incident u kojem su poginuli srpski vojnici. Možete li da kažete Sudu o čemu se tu radilo, šta su to oni pominjali, neki slučaj u kome su poginuli srpski vojnici?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Od samog početka ja sam govorio da su pokušali da zauzmu putnu komunikaciju koja vezuje Beograd, Bijeljinu i Banja Luku, jedini put, opet kažem, jedini put i putni prelaz ide kroz Brčko. Ni jedan drugi put ne postoji, a kraća relacija da bude, zbog toga su oni pokušavali da zauzmu taj put da bi mogli povezati Krajinu sa istočnom Bosnom i sa Srbijom.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: I možete li da nam kažete ko se tu borio, između koga su se tu vodile borbe kada su ti ljudi poginuli?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: To su njihove tvrdnje da je bilo poginulih ljudi, ali konkretno Goran Jelisić sa svojom grupom ljudi je pokušao taj proboj da uradi, a sa druge strane ljudi koji su meštani na tom delu bili i te kako znaju dobro sve delove grada, svaku uličicu i svako drvo, oni su ih tu presreli na toj relaciji i nisu im dozvolili da zauzmu. Zbog toga su došli ljuti, i to što su uradili, uradili su. Poubijali su ove ljude na terasi starog hotela, starog hotela "Posavine".

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala vam, nemam više pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, vi ste pomenuli da je JNA došla zbog toga što su želeli da spreče izbijanje sukoba. Kada su došli, koliko je bilo borbi u toku u Brčkom?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Meni, pošto sam živio i prije i u toku rata u Brčkom, nije poznato da je bilo borbi. Bilo je pokušaja raznih da se isprovocira, ali to je bilo sve od strane ljudi koji su došli u garnizon, znači u vojni garnizon Brčko gde su bili smješteni. To su bili ljudi specijalno obučeni i naoružani i išli su tu čak i spavati i išli su po naređenjima po pojedinim djelovima grada da vrše i patrole i kontrole. I postoji mogućnost, ne mogu da tvrdim da nije postojala mogućnost da je između njih dolazilo do nekih sukoba, čarki, pa čak i tuča, a moguće čak i do pucanja, a ubistava nije bilo. To je od dolaska tih većih jedinica u gradu.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, vi ste pomenuli da je ova srpska paravojska bila odsela u kasarni gde se nalazila i JNA komanda. Da li su oni i dalje ostali tamo posle onog incidenta u kome je Jelisić pobio one ljude? Šta ste vi videli ispred hotela?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Jeste, imali su svoje spavaone na raspolažanju, vojne spavaone, tu su spavali, tu se sakupljali, odatle su išli dalje na rasporede u ofanzive i borbe.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Vi ste pomenuli da je Jelisić bio iz Bijeljine. Da li možete da nam navedete primer još nekog vođe paravojnih jedinica koji je takođe bio iz Bijeljine, a koga ste vi videli u Brčkom u to vreme?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Drugi takozvani, nadimak je imao Mauzer. Njegovo ime ne znam čak ni prezime, ali svi su ga, svi, pa čak i njegovi zvali nadimkom Mauzer.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Vi ste rekli da ste poznavali osobu koja je digla u vazduh mostove. Da li ste isto tako znali kojoj je političkoj stranci pripadala ta osoba?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Inače, svi su oni opredelili da budu ili u Srpskoj radikalnoj stranci ili u srpskoj SDS, takozvana Srpska demokratska stranka.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I da li je iko bio povređen kad su dignuti mostovi u vazduh, a da vi za to znate?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: U, bilo je, i te kako je bilo. Dosta je bilo ljudi koji su prelazili most jer su tada bili oni predmajski praznici, tako da, ovaj, ljudi su dolazili sa autobusima sa hrvatske strane i do sela Gunja. Prelazili su preko tog mosta koji je napravljen kao neki viseći most. Autobusi su sačekivali sa naše bosanske strane te putnike, i razvozili ih širom Bosne gdje su živjeli. Ti su ljudi stradali. Koliki je broj samo se može nagađati, ali činjenica da su svi ti ljudi završili na jako nepopularnom mjestu, to jest u kafileriji brčanskoj.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li znate šta su bili po nacionalnosti ti ljudi koji su bili povređeni? Jesu li oni uglavnom bili jedne nacionalnosti ili ih je bilo raznih?

SVEDOK B-1011 – ODGOVOR: Nije mi bilo poznato, jer poznato je da je u bivšoj Jugoslaviji Prvi maj bio praznik rada i da su to slavili svi. Nema uopšte veze ko je koje vere i nacije, svi su nastradali.

TUŽILAC AGA: Ja sam sa ovim završio sa svojim unakrsnim ispitivanjem, časni Sude. Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1011, vi ste ovim završili sa vašim svedočenjem. Hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete. Molim vas samo da sačekate dok se ne spuste roletne pre nego što izađete. Mi sada prekidamo sa radom i pravimo pauzu od pola sata.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK MUSIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite. Gospođo Pek (Pack), pre nego što započnemo sa ispitivanjem svedokom moramo da razmotrimo koliko nam je vremena na raspolaganju. Treba da čujemo još i pravne argumente. Gospodine Kej, prvo nam recite koliko vama treba vremena?

PRIJATELJ SUDA KEJ: 10 do 15 minuta.

SUDIJA MEJ: A vi, gospodine Najs, to naravno zavisi od vaših argumenata?

TUŽILAC NAJS: Nadam se da neće trajati dugo, zato jer je to sve već sadržano u dokumentima koje smo predali. A neke stvari možda jednostavno možemo iz drugih predmeta, Krajišnika i Brđanina, pročitati za zapisnik.

SUDIJA MEJ: Ako uzmemo 45 minuta, to bi trebalo biti dovoljno. Izvolite, gospođo Pek.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine Musiću, recite Sudu vaše puno ime i prezime.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja se zovem Musić Mehmed, rođen sam u Donjim Hadžićima kod Sarajeva.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku preda svežanj dokumenata po Pravilu 92bis. Gospodine, da li ste vi dali jednu izjavu Međunarodnom sudu u junu 1997. godine?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK– PITANJE: Da li ste vlastima u Bosni i Hercegovini dali dve izjave, u aprilu 1993. godine i u februaru 1998.godine?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Jeste li imali priliku ovde u Hagu (The Hague) da pročitate te tri izjave, na jeziku koji razumete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li je sadržaj tih izjava, po vašem najboljem znanju i sećanju, tačan uz nekoliko izmena koje ćemo oglasiti za nekoliko trenutaka?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK: Časni Sude jedna od tih izjava je bila predmet zakletve po Pravilu 92bis, a sve tri izjave su bile podnete po Pravilu 92bis. Ja sad tražim da se sve izjave uvrste po Pravilu 89(F) Pravilnika (Rules of Procedure and Evidence).

SUDIJA MEJ: U redu.

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva 615.

TUŽILAC PEK: Pročitacu kratak sažetak tih izjava. Mehmed Musić je Musliman. Živeo je u selu Musići u opštini Hadžići u Sarajevu kad su počela neprijateljstva u Bosni i Hercegovini. Zarobljen je nakon što su snage bosanskih Srba napale i granatirale njegovo selo. U svojoj izjavi govori o zatočenju velikog broja muslimanskih civila, među kojima je bilo žena i dece. U nizu zatočeničkih objekata u blizini Sarajeva od 20. maja 1992. godine on opisuje ubistva, saslušavanja, premlaćivanja i druge vrste zlostavljanja, uključujući uvođenje prisilnog rada za zatočenike u tim zatočeničkim objektima. On takođe opisuje da su tamo bili i ljudi koje on zove arkanovcima, u sportskoj dvorani u Hadžićima, i opisuje kako su oni tukli zatočenike koji su se tamo nalazili. 22. juna 1992. godine gospodin Musić je sa još otprilike 280 zatočenika odvezen u kasarnu "Lukavica". On i još 47 muškaraca iz područja njegovog sela morali su da trče kroz špalir naoružanih Srba, koji su nosili crvene beretke. On je na osnovu njihovog govora zaključio da ti ljudi sa cr-

venim beretkama nisu iz Bosne. Svedoka su zajedno sa drugim zatočenicima tukli dok je trčao kroz špalir. Zatim je došao u jednu sobu gde je video druge pritvorenike koji su pre njega morali da trče kroz špalir kako su poređani uz zidove. Za stolom u sredini sobe sedeli su neki oficiri. Jedan od tih oficira nosio je kapu na kojoj je bio grb sličan grbu Srbije. Jedan drugi oficir govorio je sa crnogorskim akcentom. Oficiri su ga poslali da ponovo prođe kroz špalir, rekavši mu da još nisu prozvali njegovo ime. Drugih 47 ljudi, među kojima se nalazio i brat ovog svedoka, više nikad nisu viđeni. Svedok opisuje kako je u kasarni Lukovica video redovne vojnike JNA u vreme dok je tamo bio zatočen. Isto tako on kaže da su tamo bili prisutni i ljudi koji on naziva Aarkanovcima. On takođe kaže da je video kako naoružani ljudi vikendom dolaze iz Srbije i Crne Gore, ponekad čak i ponedeljkom. Te su ljude zvali „vikend četnici“, i moglo se identifikovati da su oni iz Srbije i Crne Gore po načinu na koji su govorili. Časni Sude, imam još nekoliko dodatnih pitanja koja želim da postavim svedoku.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim prvo da se svedoku pokaže izjava koju je dao ovome sudu, to je tabulator 1 našeg dokaznog predmeta. To je u fascikli. Molim da mu se pokaže i izjava iz juna 1997. godine, to je druga izjava u fascikli dokumenata. Pogledajte, molim vas, paragraf 8 vaše izjave na BHS-u. Tamo govorite o jednom incidentu koji se odigrao u martu 1992. godine na jednom polju, odnosno, livadi u blizini vaše kuće. Da li možete sada da ispravite datum koji je naveden u tom paragrafu?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da, mogu ispraviti datum. S tim što je ovo bilo polovinom septembra 1991. godine, pošto u mene deca su išla u školu, godina naredna je nastupila. Došao je čovek povrh naših njiva, gore je živio mi otac i još tri brata, imali su negdje oko 70 do 80 duluma, tu zemlje zajedničke, mislim pola je bilo naše.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Zaustavite se, molim vas, na trenutak. Mene zanima konkretno nepoznati čovek kojeg ste videli u vašem polju. Recite nam kakvu je odeću on nosio?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nosio je odeću JNA. Imao je dogled, imao je torbu vojnu kartu, vojnu je imao i ocrtao je neke kote, okretao se prema desnoj, levoj strani i ucrtavao je, kad smo mi izašli moj brat Salem i još jedan komšija, otišli su sa jedne strane, a ja sam otišao sa druge strane. Kad sam

došao do njega pitao sam ga: "Šta radite?" Kaže: "Obavljam svoje redovne dužnosti". "Pa, odakle ste?" Kaže: "Iz Ćatine Bare". Logor ima u Blažuju, zove se Ćatina Bara.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je on bio iz Bosne?
SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne, imao je naglasak ekavski. Bio je neobrijan, možda se nije brijao jedno mesec dana. Imao je veliku bradu. Tako da se on uputio u pravcu kuće Todorović Gavre i gdje su oni tu bili kod njega pili, pjevali provokativne pjesme, tako da je on otišao.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da l' vam je rekao šta je radio u vašem polju?
SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Rekao je samo da radi svoje dužnosti koje su mu narijeđene.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Sada pogledajte, molim vas, paragraf 46 vaše izjave. Na tom mestu u vašoj izjavi kažete da ste videli ljude koji su za sebe rekli da su arkanovci u sportskoj dvorani u Hadžićima. Da li ste saznali odakle su oni bili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Saznali smo da su bili iz Srbije, po samom naglasku. Bio je jedan Bošnjak Salihić, ne bi vam znao ime, poznao je njega. Mislim bili su nekad prijatelji, gdje se sastajali pre ne znam. Jedino je njega zagrlio i rekao: "Ovo je jedini čovjek koji valja ovde, niko od vas ne valja", tako da su nas počeli provocirat. Sa njim je bila, znam da je bila Ljilja. Predavala je mojim ćerkama fizičko vaspitanje. Bili su, da li su drogirani, ili u pijanom stanju, tako da su radili stvari koje, ako moram baš da se izrazim ...

TUŽILAC PEK – PITANJE: Zaustavite se molim vas, na trenutak. Sada pogledajte paragraf, molim vas, 74 vaše izjave.
SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Dakle, ne morate da nam opisujete ono što se dogodilo u Lukavici, jer to već sve stoji u vašoj izjavi. Ako pogledate paragraf 74, videćete da tamo kažete da neki ljudi nose crvene beretke. Recite nam, da li ste kasnije saznali odakle su oni bili?
SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Iz Srbije.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Kako to znate?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Po naglasku njihovom, kako su me psovali, i pitali me gde su mi sinovi na ratištu, a ja sam im odgovorio nemam sinove, kod mene su kćerke.

TUŽILAC PEK: To su bila sva moja pitanja, časni Sude.

SUDIJA KVON: Gospođo Pek, možete li da mi kažete u čemu je relevantnost ovog iskaza za optužnicu, o kojim konkretnim događajima govori ovaj svedok, konkretnim događajima iz optužnice?

TUŽILAC PEK: On ne govori o konkretnim događajima iz naših dodataka optužnici.

SUDIJA KVON: Hvala.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću. Vi možete da započnete vaše unakrsno ispitivanje. Zaustavićemo se negde u 11.15, zatim ćemo slušati pravne argumente. Vi možete da nastavite vaše ispitivanje nakon pauze za ručak. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Musiću, dali ste tri izjave povodom jednog istog događaja, kao što je maločas rekla gospođa Pek?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvu ste dali 18. aprila 1993. godine u Ministarstvu unutrašnjih poslova u Bosni i Hercegovini, u službi Državne bezbednosti Hadžić.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo samo nekih pet meseci po vašoj razmeni, za koju tvrdite da je došla 5. novembra 1992. godine, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, to je vaša prva izjava. A drugu izjavu dali ste istražiteljima u dva navrata, 16. juna i 26. juna 1997. godine, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je nepunih pet godina posle događaja o kojima svedočite, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I najzad, svoju treću izjavu ste dali 21. februara 1998. godine Agenciji za istraživanje dokumentacije u Sarajevu, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Treća izjava.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Treća izjava. E sad, povodom ove druge izjave koju ste dali istražiteljima 1997. godine, zanima me nekoliko stvari. Naime, tu izjavu ste dali u dva navrata, prvi put 16 i drugi put 26. juna, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, koji deo izjave ste dali 16., a koju 26. juna? Da li se možete setiti?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne bi se mogao sjetiti koju sam kad dao, poznato mi je, samo mi navedite, počnite čitati i ja ću vam reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne mogu sad da vam čitam celu izjavu.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne treba cijelu, samo počnite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne možete da se setite koju ste izjavu dali 16. juna, a koji 26. juna, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne bi o tome razgovarao više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li ste u stanju da mi objasnite na koji ste način dali tu izjavu? Da li ste na isti način davali izjavu i prvi put i drugi put?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Prvi put i drugi put na isti način. Jedino drugi put sam naglasio, dok sam bio u toaletu na Ilidži sa još sedam, osam ljudi, to je dva sa metar i po, i izlazio sam normalno, radio sam sve poslove koje treba meni, među ostalim smeće bacali, kola prali. Jedino sam tada izmjenio da sam vidio Poplašena koji mi je dovezao kola, ja sam mu opr'o. Sa strane me je nešto zagledao, da li je znao da je moje deset familije ubijeno u Lukavici il' ne. Tada mi je prvi put došla sumnja da bi me on mogao zaklati. Imao je nož, imao je uniformu JNA, krupne oči je imao, imao je kokardu, onu srbijansku kapu koja je bila široka. Kad sam mu završio to sve, dao mi je paklu cigareta. Nije me dirao. To sam jedino ja izjavio na drugoj toj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, kad kažete "Poplašena ste videli", jer to mislite na nekadašnjeg predsednika Republike Srpske?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da, Nikolu Poplašena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Profesora Nikolu Poplašena. Pa, znali ste da je on profesor. Posle je bio biran za predsednika Republike Srpske, to znate, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Vi možete prepoznati čovjeka kad je obrijan i obučen, al' kad je, kad nosi bradu i kad je zapušten, kao, kako da se izjasnim, onda ne možete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko znam, on je uvek imao bradu.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Tada je imao užasnu bradu. Nije mi se nimalo svidela ni on, ni njegova brada, ni pogled kojim me je gledao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz onoga što se dogodilo proizlazi da ste mu oprali kola i da vam je on dao paklo cigareta?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbog čega ste zaključili da je razmišljao o tome da l' da vas zakolje, tako kažete. Da li mislite da je zaklao nekoga u životu?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Mislim da nije jedna osoba, bilo je njih više. Po njegovom ponašanju i nošenju onol'kog noža, mislim da je on zaslužio više nego što vi mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tvrdite da je on nekog zaklao?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja nisam vidio, i ne mogu to tvrditi. Ja samo što vidim mogu reći to i to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću. Da se vratimo na izjavu istražiteljima. Dali ste izjavu istražiteljima. Da li tako što su vam oni postavljali pitanja pa vi na njih odgovarali, ili su vas jednostavno pustili da prepričate događaje onako kako ste vi smatrali?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja sam to prepričao samo kako sam se sjećao, i sad se sjećam svih datuma. Pitajte me, odgovoriću vam sve. Al' voleo bi da ne sjedim ovdje, al' vi ste za to najviše krivi što sam i ja ovdje, i što ste vi tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Musiću, recite mi, pošto niste odgovorili na moje pitanje, da li su vam oni postavljali pitanja ili ste vi samo pričali ono što ste smatrali da treba da im ispričate?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nisu mi oni postavljali pitanja. Ja sam to pričao iz svojih doživljaja i svega toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, nisu vam postavljali pitanja?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Zašto bi mi postavljali oni pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu vas prekidali bilo kakvim pitanjima prilikom uzimanja izjave?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I bez obzira da se radilo o 16. junu ili 26. junu, vi ste to sve bez pitanja objašnjavali, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kakav 16. juni?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, radili ste izjavu 16. juna i 26. juna?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Tako su od mene zahtjevali, nisam ja to sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali sve vreme nisu vam postavljali pitanja, ni 16. juna ni 26. juna, nego ste vi samo pričali, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja sam pričao samo što sam smatrao da trebam da im ispričam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste u paragrafu 1 te izjave naveli kako ste pročitali svoju izjavu od 18. aprila 1993. godine, i kako je ona suštinski tačna, al' tada kad ste je vi pročitali, svojim rukopisom dodali ste neke male izmene na marginama fotokopiranih stranica, koje ste označili svojim parafom i datumom, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je takođe tačno da je takav primerak te izjave sa potpisanim i datiranim izjavama priložen uz izjavu koju ste dali istražiteljima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Mislim da jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja bih molio, gospodine Mej, da mi se dostavi korigovana izjava, sa korekcijama onako kako je opisao svedok, njegovim potpisom i datumom.

SUDIJA MEJ: Gospođo Pek, je li optuženi dobio original ili nešto približno originalu u odnosu na nešto štao vi imate?

TUŽILAC PECK: Ja mislim da je to dostavljeno, ali proveriću. To nije u ovom paketu dokumenata.

SUDIJA MEJ: U redu, pogledajte to. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da kažem za zapisnik, pošto je svedok potvrdio, da je on tamo nešto dodavao na marginama fotokopiranih stranica, označio svojim parafom i datumima. Ja nemam ništa gde je to dodavano i označeno njegovim parafom, dakle, nemam taj dokument koji pominje, i koji je potvrdio da je to tako bilo, ali sad ću nastaviti. Nadam se da ću da dobijem to što sam tražio. Pošto vi govorite o četnicima, recite mi ko su četnici, šta su to četnici?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Četnici su za mene bili svi koji su ubijali, palili, isteravali Bošnjake. Moje prve komšije sa kojima sam ja išao i na Božić,

oni kod mene na Bajram, svi su se priklonili tome. JNA ih je naoružavala 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, odgovorite mi je li vi sve Srbe nazivate četnicima ili samo neke od njih?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne, Bože sačuvaj, ne mogu ja sve nazvat', ja poštene Srbe ne mogu nazivat četnicima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koje nazivate črtnicima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Pa, koji su učestvovali u pokolju, na zlostavljanjima i svim ostalim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, u prvoj izjavi u prvom, prvom paragrafu navodite kako do 20. maja 1992. godine u vaše selo nisu dolazili četnici, izuzev u dva navrata kada su, kako kažete, Boro Đukanović, Dragan Pušara i Gavro Todorović pozivali vas meštane da predate oružje, obećavajući vam da ako tako uradite da će sve biti u redu, je li ste tako izjavili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sad mi recite, zašto njih trojicu nazivate četnicima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Zato što su oni glavni ti koji su učestvovali. I vojvoda Pušara Dragan, koji je kad su opkolili selo, ubio mi je dvojicu amidža, Musić Aliju i Musić Fadila, i on je komandovao jedinicama. Dok je Gavro s jedne strane isto vojvoda bio, kod koga su se od 1991. godine pa na ovamo skupljali četnici, i pjevali provokativne pjesme. Mi smo u takome okruženju bili, da ja i Đukanović Boro ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Optuženi je nešto dobio. Da vidim šta je dobio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobio sam neku izjavu, ali ni na njenim marginama nema ništa ispravljano, zapisano.

SUDIJA MEJ: Dajte da pogledamo taj dokument, da vidimo šta ste dobili. Kažite, gospođice Pek, o čemu se radi u tom dokumentu?

TUŽILAC PEK: Ako mogu da objasnim. To je isti dokument koji imate u vašem paketu. To je izjava od 18. aprila 2003. godine, jedina promena je u ERN broju koji samo pokazuje da je to nastavak izjave iz 1997. godine. To je zapravo dokument koji je priložen uz onaj prvi i stoji potpis tu pri dnu strane, i dodata je još jedna strana pisana rukom. Ja ću proveriti gore da li je ova izjava bila dostavljena. Na žalost, ne znam za sada.

SUDIJA MEJ: Molim da mi priđe pravni savetnik. Mi ćemo sada dati dokument optuženom. Gospodine Miloševiću, ovo je najbolje šta možemo da učinimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste objasnili, dakle, da su ova trojica 20. maja pozivali vas meštane da predate oružje i da su objašnjavali ako to uradite da će sve da bude u redu. Tako ste izjavili, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nisu 20. maja, nego između 15. i 16. maja. 20. maja su već upali u selo opkolili i ubili mi amidže, i tada su mene zarobili sa još 13 rođaka. A Đukanović Boro je bio do 5. maja sve sa nama. Sa nama je spavao pošto je jedini ostao neutralan. Al' on je ubačen među nas. Mog oca imanje i njegova kuća samo cesta djeli. Išli smo zajedno u školu, sve normalno. Isto više sam mu ja vjerovao, nego što sam vjerovao svojoj pojedinoj porodici. Međutim on je 5. maja otišao svojim, da bi 15. maja, eventualno 16. maja došao sa bijelom trakom kaže, u prisustvu gdje sam bio ja, Mujo Musić rahmetli, poginuo u Lukavici gdje su ga streljali, Fadil Musić mrtav, Adil Musić mrtav isto. Ja sam jedino preživjeo. Da bi on nama rekao predajte oružje, koje smo mi imali lovačko oružje, da bi on rekao: "Ovo je srpska zemlja, nemate ovde šta trebate tražiti". Posle toga Dragan je odmah posle pet minuta megafonom zvao da su ovde ovi "Bijeli orlovi". Bili su sa "Pragama", bornim kolima ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na to ćemo doći. Dakle, gospodine Musiću, i pored ovih poziva što vi govorite, ovde ja vidim da niko od vas nije predao oružje, nego su svi izražavali spremnost da se bore, je l' to tačno?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nije da se borimo, samo da bi čuvali civile, žene i djecu, jer smo slušali šta se desilo tamo u Vogošći, tamo u Hrvatskoj, pa ne bi da se desi i nama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, ja vas pitam na osnovu vaših izjava, jer ovde evo citiram vam: "Na navedene pozive niko nije predao oružje, nego su svi izražavali spremnost da se bore, u čemu nas je u nekoliko navrata sprečavao Omer Alić".

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Zato što je bio vaš čovjek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jer su mu posle familiju sa Grbavice, gdje su bili, lično Srbi izvukli i ženu i djecu i kola mu dali. I on je sada u Kanadi (Canada).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću. Ja vas pitam na osnovu vaše izjave i sad sam malopre citirao. Niko od vas nije predao oružje, nego su svi izrazili spremnost da se bore, je l' tako ili nije?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Vi, gospodine Miloševiću, kad je NATO, što vi niste odmah digli ruke i predali se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam je l' ovako kao što ovda piše, da nisu predali oružje, nego izražavali spremnost ...

SUDIJA MEJ: Oprostite, gospodine Musiću, ja znam da je za vas veoma teško da dođete ovamo i da se vratite u prošlost i da se podsetite na sve događaje, ali u ovom trenutku ono što je nama potrebno je da vi svedočite ovde. Dakle, vi ste možda u iskušenju da se prepirete sa optuženim, ja ne sumnjam da je to tako, ali molim vas da se suzdržite i da se ograničite isključivo na odgovore. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, s obzirom na ovo što ste rekli, recite mi zbog čega da se borite kad vas niko nije napadao, jer do tada vas nije niko napadao, već vam je isključivo traženo da predate oružje, pošto ste to tako sami izjavili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Čujte, posle 9. maja 1992. godine gdje mi je živjeo zet u Hadžićima odmah iznad ambulante, to je bila 12. hercegovačka. Onda su tamo bili "Bijeli orlovi", strijeljali su 15 njih. Od tada, pa na dalje moje selo nije ni bilo nikako u stanju da spava, nema s čim nas nisu gađali. Meni je zet došao 7., to prije nego što će oni i izbavio mi je kćerke koje su mi bile kući. Rekao mi je: "Punac, daj djeca da idu, ovo nešto nije u redu" i djeca su mi otišla za Pazaricu. Tako da od tog mometa kad su njih pobili, na-

še mjesto nije imalo ni dan, ni noć, nismo od "Praga", od one, one municije rasprskavajuće i svega toga nikako nismo spavali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, Musiću, vi ste tada sa ostalim meštanima vašeg sela, kako kažete, hteli da se borite, ali vas je u tome sprečavao Omer Alić koji je takođe Musliman i meštalin i koji je tada, kako vi navodite, komandovao, je l' to tačno?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Njega su izabrali kao da on bude taj komandant, šta ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, prema tome, vi ste imali svoju komandu koja je bila smeštena u kući Alije Musića?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jesmo to imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi ste, dakle, bili nekakva jedinica, čim ste imali komandu, je l' tako? Ta komanda je bila komanda neke jedinice, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nije komanda, to je samo okupljanje da bi stražu davali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čime komanduje ta komanda, da li znate da mi kažete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ona ničim nije komandovala. Da vam kažem, mi smo samo držali straže od moje kuće do Gavrine kuće, nema nikako 700 do 800 metara. To su provokativne pjesme pjevane "Ovo je Srbija", "Balije, poklaćemo vas", ovo, ono. Ja se pitam da l' bi i vi tako zaštitili svoju porodicu. Otac koji mi je bio 1922. godište, bio bolestan, amidža mi isto bio bolestan, i jedan i drugi. Šta on nije htjeo, ja da mi je bilo ko rekao, ja bi se povukao, izašao bih, ne bi da pređem te sve torture, jer u mene je i supruha bila u logoru i otac i dva brata. Dvoje djece koje imam, tada su treći razred išlo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, ja hoću da razjasnim ovo što ste vi ovde napisali u izjavama. Dakle, to što ste imali komandu ne znači da ste imali jedinicu, po vašoj tvrdnji, znači ta jedinica, jednostavno imali ste komandu. Recite mi, koliko vas je bilo naoružanih i kakvom ste vrstom naoružanja bili naoružani?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Šta smo mi imali, i dvije, tri lovačke puške, ako je imao neko pištolj, to je sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, samo lovačke puške i pištolj, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Svi su bili lovci, normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je vas bilo naoružanih?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nas je u selu svega bilo 20 do 25.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, takođe u prvoj izjavi navodite kako vas je vaš komandant Omer Alić usmeravao na proboj iz sela, da izvršite proboj u pravcu rezervoara i Đurđevače, ali ste vi to odbili, jer bi pali u neprijateljske ruke, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da, jer sam ja 1991. godine, što sam vam opisao u prethodnom, kad su ucrtavali karte i sve, u nas se rezervoar nalazi od moje kuće dva kilometra, to je ispod Igmana, odmah iznad Pušara i Genga. Oni su imali gore komandu i ukopavali su rovove, na svojoj zemlji gore. A Gavro Todorović nam je rekao: "Nemojte da idete, gore rezervisti iz Srbije vrše tamo kojekakve manevre". Tako da mi, niko nije smio da izađe gore, gdje nam je ta voda. A odatle se snabdjevao i Gavro Todorović i ostali Srbi, kao i ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, a recite mi, to kad vas je Omer Alić usmeravao da proboj izvršite u pravcu rezervoara i Đurđevače, vi ste to odbili. Kog datuma je to bilo?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Datuma?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. To kad vas je on usmeravao da izvršite taj proboj?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To vam je bilo krajem aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li ste uopšte pokušali ili izvršili neki proboj?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne, da vam kažem, pošto sam ja, moga oca imanje je u visini toga gdje su oni izvlačili topove i to sve naoružanje, i ja sam vidio da su se oni spremili gore i to, ali mi nismo prvo shvatali da će to

tako da bude. Nisam mogao ni da zamislim da će moj komšija s' kim sam djelio dobro i zlo to da mi napravi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, molim vas, kažete da vam je on govorio da taj proboj izvršite, to je vreme bilo krajem aprila, a vi tvrdite kako je napad na vaše selo izvršen 20. maja 1992. godine, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u prvoj izjavi paragrafa 2 kažete: "20. maja 1992. godine oko 12.00," ja to citiram vas, "od strane četnika izvršeno je opkoljavanje našeg naselja. U to vrijeme ja sam se nalazio u svojoj kući, da bi nekoliko sati nakon opkoljavanja, odnosno nakon borbe koja se vodila u moju kuću došli Elčić Tomo i Elčić Milan i odveli me pred kuću Alije Musića". Je l' ste tako napisali?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nisam napisao tako neko'ko sati, nego neko'ko minuta. Ja samo što sam uzeo fildžan kafe da popijem, na vrata su dvojica sa šljemovima i uniformama SMB: "Oružje predajte, oružje što imate". "Nemamo, uzeo je Tomo Elčić bombu da bi je bacio, tu su bile žene i djeca."

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači 20. maja, oko 12.00 sati Elčić Tomo i Elčić Milan odveli vas pred kuće Alije Musića. Je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Posle 12.00, tu je bilo jedno pola sata pucanja sve iz "Praga", iz svega oružja, oni su ispitali da l' ima ko da l' će im odgovorit', pošto nije odgovorio, onda smo mi odatle otišli pred kuću Alije Musića, gdje su naš postrojili uza zid.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, gospodine Musiću kažete: "Odnosno nakon borbe koja se vodila". Između koga se vodila borba?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Oni su pucali sa svijta strana. I rekli su da je u mene amidža ubio ovog drugog amidžu i šta ja znam. Oni su pucali nasumice, ne zna se odakle je oružje više dolazilo ili ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, u paragrafu 19 svoje druge izjave, ovo smo sad rasčistili šta ste rekli u prvoj izjavi i citirao sam vas, a u paragrafu 19 svoje druge izjave vi kažete, opet vas citiram: "Negde 15. maja počeli su granatirati selo. Prva granata pala je u blizini moje

kuće, bilo ih je toliko da nismo mogli ni izaći. Deset puta su gađali moju kuću, ali je nisu pogodili". Je l' to takođe vaša izjava?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ponovo pogledajte vašu prvu izjavu, paragraf 2 gde kažete da su "dvije 'Prage' došle prilikom opkoljavanja sela i koje su deystovale u pravcu šume iznad sela. Dolazili su Marilović Momo i Pušara Vlastimir", je l' ste tako izjavili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sad mi kažite kad ste govorili istinu, da li pripadnicima MUP-a kad ste im davali izjavu 18. aprila 1993. godine ili istražiteljima 16. i 26. juna?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne znam na koju mislite. Dao sam istu izjavu i tada i drugog puta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, pročitao sam vam prvu izjavu, gde kažete da je "20. maja oko 12.00 izvršeno opkoljavanje sela. U to vreme sam se nalazio u kući, da bi nekoliko sati nakon opkoljavanja, odnosno nakon borbe koja se vodila u moju kuću došli," i naveo sam ova dva čoveka, "i odveli me pred kuću Alije Musića". A u drugoj izjavi kažete: "15. maja počeli su granatirati selo. Prva granata je pala u blizini moje kuće. Bilo ih je toliko da nisam mogao izaći. Deset puta su gađali kuću, ali je nisu pogodili". Pa to je potpuno različiti opis događaja, različiti datumi i različiti događaji, recite mi šta je istina?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jesam li ja vama, il' ja nisam pametan. Vi nećete da shvatite. Ja sam vama rek'o posle 11. maja 1992. godine kad su streljani Kovačevići u Hadžićima pred domom od strane "Bijelih orlova" i ostalih pripadnika, moje selo nije više moglo. Mi nismo mogli otić' ni do štale, ni do bilo kojeg objekta, stalno su gađali, da bi 15. na 16., je l' april sam rekao, prva granata ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ovde ste rekli da ste 15. maja granatirani.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste, da bi 15. maja granata prvo koja je pala, pala je ispred moje kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro ...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Druga je pala, eno ona i sad nije izvađena. Ako imaju stručnjaci, otišla je tako mekano, ušla je u zemlju. Nikada nije izvađena otale.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi objašnjavate u paragrafu 2 kažete: "Dvije "Prage" koje su došle prilikom opkoljavanja sela i koje su dejstvovale u pravcu šume iznad sela". Prema tome, ovde govorite o granatiranju vaše kuće, a onda govorite o "pragama" koje su dejstvovale u pravcu šume izvan sela, je l' ste tako izjavili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Gledajte, mi smo napravili tu varku da smo iskopali gore rovove, a da gore niko nije bio, s tim što prođe čovek samo da se vidi da ima neko i skloni se, nema nikoga. Oni su nasumice to gađali, mislili su da ima nekog, jer tu gdje su bili rovovi odozdo su isto komšije, Marilovići.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Musiću, da mi ne objašnjavate komšije, već mi recite zašto ni na jednom mestu u svojoj prvoj izjavi ne pominjete nikakvo teško granatiranje vašeg sela, već isključivo govorite o nekakvom opkoljavanju i borbama koje ste vodili sa lokalnim Srbima koje vi nazivate "četnicima". Dakle, zašto ne pominjete nikakvo teško granatiranje, već samo govorite o borbama koje ste vodili sa vašim komšijama koje nazivate četnicima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Šta sam vam ja trebao da kažem da je to bilo u aprilu mjesecu kad je svakodnevno po noćima, mi nismo mogli otvoriti oči nikako, niti se sklonit, tol'ko je to na nas tuklo sa svih strana...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine ...

SUDIJA MEJ: Ne, sad moramo da prekinemo. Moram da kažem, gospodine Miloševiću, da ne vidim nikakvih protivrečnosti kad je reč o datumima. Obe se odnose na 20. maj. U jednoj se pominju četnici koji dolaze sa svih strana, a u drugoj se pominju četnici koji opkoljavaju selo. Dakle, tu nema nikakvih protivrečnosti. Možemo na ovo da se vratimo posle pauze. Gospodine Musiću, sada ćemo da prekinemo sa vašim svedočenjem zato što moramo da se osvrnemo i da prodiskutujemo o nekom pravnom pitanju. Prema tome, vaše svedočenje ćete da nastavite posle ručka, s toga vas molim da se vratite u 14.00 da bi ste nastavili sa vašim svedočenjem. Optuženom je ostalo još pola sata za unakrsno ispitivanje. Gospodine Miloševiću, posle pauze

možete da se vratite na izjave. Sada možete da idete i vratite se u 14.00. U međuvremenu nemojte ni sa kim da govorite o vašem svedočenju sve dok ga ne završite. A sada ćemo da se osvrnemo na presretnute razgovore i na pravne argumente, pošto smo prošle nedelje čuli svedočenje onog svedoka. Isto tako bih hteo da vas podsetim da smo dobili pismene podneske po ovom pitanju, isto tako smo čuli pravne argumente i ranije. Prema tome, molim vas da svi budete kratki i sažeti. Gospodine Kej, možda biste vi mogli da počnete kako bi optuženi mogao da se pripremi, a onda ćemo na kraju saslušati gospodina Najsa. Gospodine Kej, samo da se preslišamo. Ja mislim da vi niste bili ovde prošle nedelje, a možda i grešim, kad je ovde svedočio svedok o tome.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Pročitao sam transkript i imam primerak toga.

SUDIJA MEJ: U redu. Kao što sam rekao, čuli smo argumente. Dobili smo i vaše pismene podneske. Vi u jednom od vaših podnesaka pokrećete pitanje relevantnosti, to je nešto čime se sada Pretresno veće bavi na sledeći način. Mi smo naložili Tužilaštvu da nam dostavi spisak u kome će ukratko biti izloženi razlozi iz kojih je svaki od ovih presretnutih razgovora relevantan. Dakle, ne morate se na to sada osvrutati već na neke druge stvari, jer ćemo se na relevantnost svega ovoga vratiti posle pauze za vreme praznika. Ali ako imate nešto drugo šta se tiče toga da li se to može usvojiti ili ne, onda izvolite, ali molim vas budite koncizni.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ja ću biti veoma koncizan, otprilike jedan minut ću potrošiti na kontekst svega ovoga, što mislim da će biti od koristi. Dakle, ovde se radi o Pravilu 89(F) i o tome da Sud ima pravo da ne uvrsti nešto u dokazni materijal ukoliko je dokazna vrednost toga nesrazmerna u odnosu na potrebu da se vodi jedno fer suđenje. Isto tako ćemo uzeti u obzir Pravilo 95, gde se kaže da se ne smeju usvojiti oni dokazi koji su prikupljeni na način koji bi ozbiljno doveo u pitanje njihovu pouzdanost ili to na neki drugi način šteti postupku. Dakle, ovde postoje zakoni koji regulišu i propisuju da je nezakonito prisluškivati građane, nezakonito je da to rade državni organi. Iz ovih razloga, odnosno, razlog za ovo je da se ograniče ovlašćenja državnih organa, kao i da se osigura autentičnost dokaza. Razne ustanove širom sveta su upoznate sa tim da postoji načini da se montira takav dokazni materijal. Ukoliko mi dozvolite, ja ću se sada onda vratiti na Pravilnik suda i pomenuću Pravilo 89(E) gde se kaže da Pretresno veće može da traži da se prover

autentičnost dokaznih materijala koji su pribavljeni van Suda. U puno aspekata mislim da se sve svodi na to zato što mi moramo da proverimo da li su pouzdani ovi dokazi i ja ću se ukratko na to osvrnuti i onda preći na zaključak. Po mom mišljenju, u mojim podnescima Sudu ono šta je ovde izneto pre pravnih argumenata nije bilo uopšte korisno u smislu razjašnjavanja pitanja da li je taj postupak pribavljanja tih dokaza bio zakonit ili nezakonit. Dakle, na osnovu svedočenja svedoka, ovde se uopšte nije razmatralo pitanje toga da li su postojala odgovarajuća ovlašćenja na osnovu ustavnih propisa koja bi potvrdila da su ovi presretnuti razgovori zaista bili presretnuti na zakonit način, ili ukoliko pogledamo taj aspekt svedočenja ovoga svedoka gde on govori o pitanju Predsedništva i toga da li je ono bilo obavешteno o tom pitanju. I mi ovde znamo da je Predsedništvo jedno kolektivno telo gde ima više ministara. Neki su i sami bili prisluškivani. Objašnjenjem koje je svedok dao u vezi sa okolnostima koje su vladale u to vreme u Bosni i Hercegovini nije dokazano da su alternativni putevi koji su mu bili otvoreni zaista bili putevi kojima je on pošao. To ne proizlazi iz iskaza. Sud zna da je on u svom iskazu rekao da je predsednik Izetbegović trebalo da bude obavешten, međutim, mi zaista nemamo dokaza da je on i bio zaista obavешten. Svedoku je to neko rekao da se to dogodilo. Međutim, po našem mišljenju, to nikako nije zadovoljavajuće objašnjenje ovog konkretnog pitanja. Isto tako ne postoji nikakvi potkrepljujući dokazi za to, niti bilo kakvi drugi detaljni iskazi koji bi išli u prilog tvrdnji da je taj postupak bio zakonit. Valja primetiti da Tužilaštvo ne insistira mnogo na pitanju legalnosti kad je reč o njihovim dokazima. Možda je to zato jer ovde zapravo prevladava sudska praksa ovoga Suda, i na to ćemo se morati osloniti kad na kraju budemo rešavali ovo pitanje. Ako citiram relevantne odluke iz *Predmeta Kordić* gde je zasedalo isto Pretresno veće, da citiram sudiju Robinsona (Robinson), on kaže: "Činjenica da nešto nije prihvatljivo po bosanskom zakonu, ne znači da nije prihvatljivo po pravilima koja vladaju na ovome Sudu". Ili isto tako, sudija Mej je rekao: "Prisluškivanje neprijatelja u ratu, iako možda nezakonito, ne mora nužno da bude u suprotnosti sa etikom ovoga Suda, i ne mora nužno da narušava postupak pred ovim Sudom toliko da bi trebalo pred ovim Sudom sprovesti lokalne zakone". Međutim, na kraju se vraćamo na pitanje pouzdanosti dokaza, a pitanje pouzdanosti dokaza leži u osnovi Pravilnika o postupku i dokazima ovoga Suda. Dozvolite mi da vas podsetim na neke pasuse u *Predmetu Brđanin*. Paragraf 55: "Način i okolnosti u kojima je došlo do pribavljanja dokaza, kao i pouzdanost tog dokaza i učinak takvog dokaza, integritet postupka biće osnova za utvrđivanje prihvatljivosti dokaza". Znači, protivzakonito pri-

bavljeni dokazi mogu biti uvršteni u spis po Pravilu 95, budući da ne postoji i principijelno pravilo o izuzeću takvih dokaza. Ako pogledamo paragraf 66 te iste presude: "Osim relevantnosti, Pretresno veće takođe mora da utvrdi da li taj materijal ima dokaznu vrednost, a zato se mora prvo napraviti procena pouzdanosti tog materijala. Pretresno veće nema nikakve sumnje da su presretnuti razgovori, da presretnuti razgovori čija se autentičnost ne može dokazati van razumne sumnje, moraju da budu izuzeti".

SUDIJA MEJ: Međutim, oni su na kraju prihvatili presretnute razgovore.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Da.

SUDIJA MEJ: I, dakle, ovde se bavimo upravo time, slučajom u kojem se autentičnost ne može dokazati van razumne sumnje, po mom mišljenju. Mi se ovde bavimo upravo tim pitanjem, u *Predmetu Brđanin* je to Pretresno veće na osnovu *prima facie* dokaza.

sekretar: Sudija nije uključio mikrofona.

SUDIJA MEJ: Izvinjavam se. To bi možda mogao da bude put kojim bismo mogli da idemo da vidimo da li te trake mogu da se ospore na neki drugi način, međutim, govoreći *prima facie*, vi ste pročitali te transkripte, to su dosta nevezani razgovori i nema nikakvih znakova da te trake nisu autentične ili da su manipulisane. Da li se slažete sa time?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ja ne bih želeo da iskazujem moj sud o tome jer zna se kakve su tehnike za manipulisanje razgovora.

SUDIJA MEJ: Da, ali pročitali ste razgovore, zar ne?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Mi svi imamo iskustvo da znamo da može da se dogodi da kad se nešto napravi tako da se veruje da je nešto rečeno bilo u vezi sa nekim poverljivim vladinim informacijama ili u vezi sa sudskim postupcima, da je bilo slučajeva kada su na kraju verodostojno izgledajući materijali bili falsifikovani. Zato bih ja vrlo nerado u ovom trenutku izložio, izlagao moje mišljenje o tome da to nije autentično.

SUDIJA MEJ: Ali po kojom osnovu vi tvrdite da materijali nisu autentični? Jer tvrdnja da se nešto može manipulirati sama po sebi nije dovoljna jer na taj način, ako mi dozvoljavate da kažem, to pomalo liči na teoriju zavere. Mi moramo da imamo neki osnov na temelju koga možemo da delujemo, vi kao amikus za razliku od zastupnika Odbrane ste sigurno razmotrili ovu situaciju sa kojom smo sada suočeni.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Da, jesmo, i došli smo do situacije u kojoj smo zaključili da je jako zabrinjavajuće da nema druge vrste dokaza. Mi imamo samo svedoka koji je došao i rekao da on samo prepoznaje glas optuženog. Moram isto tako da kažem da se ove trake osporavaju već dosta dugo vremena. Još u oktobru 2002. godine mi smo prvi put to stavili u dokaz. Optuženi je još onda rekao da to osporava i da ne prihvata autentičnost.

SUDIJA MEJ: Dobro, ali on osporava sve, a mi moramo, nažalost, da radimo na najrealističnijem načinu. Ne možemo jednostavno da prihvatimo blanko osporavanje svega što je ušlo u spis samo zato što optuženi kaže "ja osporavam sve", ne znači da mi kao Sud moramo da delujemo na neki neodgovoran način.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Uz dužno poštovanje, mislim da me niste dobro shvatili ne samo u ovom predmetu, nego i u drugim predmetima. Vidimo da imamo situaciju da nismo dobili nikakav dokument od nekog eksperta kojim bi se ustanovila autentičnost tih traka, jer to bi se upravo dešavalo u drugim krivičnim postupcima.

SUDIJA MEJ: Mi smo u *Predmetu Kordić* zaključili, sećam se da smo imali dugu debatu o traci, ali zaključili smo da se takva traka na kraju može uvrstiti u spis.

PRIJATELJ SUDA KEJ: U vezi sa ovim trakama u ovom predmetu nismo imali nikakav izveštaj i zato sam vas podsetio na Pravilo 89(E) koje traži potvrdu dokaza, i smatramo da optuženi razumno može da tvrdi zašto nismo dobili nikakvu autentifikaciju od strane nekog eksperta za te trake. Dakle, čisto tehnički gledano, mehanički gledano zašto se mi sada ovde bavimo samo pitanjem prirode razgovora i prepoznavanja glasova kad se već dugo vremena raspravlja o ovom otvorenom pitanju.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Kej, da li vi kažete da jednom kada neko iznese neki razumni argument o autentičnosti, da je onda teret dokazivanja na Tužilaštvu, da oni dokažu autentičnost?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Apsolutno, jer konačno, oni moraju van razumne sumnje da dokažu da su to pouzdani dokazi. Jedini način da se tako nešto uradi je taj da se dokaže autentičnost tih dokaza, ili oni to mogu jednostavno da ostaviti na pretpostavkama o prirodi razgovora i o prepoznavanju glasova. Na njima je koje će argumente oni da podnesu, međutim, kad na kraju krajeva ovaj Sud bude presuđivnao o tome, on mora da bude uveren da su dokazi pouzdani, u ovom trenutku ovo je tek test *prima facie*.

SUDIJA MEJ: Ali kako videti da imate razumni argument kojim se može osporiti autentičnost traka, neko dođe i kaže "ja tvrdim da su trake falsifikovane".

PRIJATELJ SUDA KEJ: To ne mora da bude argument koji ima logički glavu i rep. Optuženi, kao što smo čuli, osporava da je on učestvovao u tim razgovorima i to je sporno pitanje na ovom suđenju. Kada su presretnuti razgovori prvi put ponuđeni na uvrštenje, pitanje je bilo da li će biti prihvaćeni ili ne. On ih nije prihvatio, to je jasno iz onog što je optuženi rekao. Sada se nalazimo u fazi u kojoj raspravljamo o ovoj temi, koja još uvek nije ostala razrešena kad je reč o autentičnosti. I zato ja kažem da u ovoj fazi postupka treba uzeti odluku iz *Predmeta Brđanin*, koja je sasvim normalna i logična, da se ovde radi o pouzdanosti dokaza na osnovu *prima facie*. Razlog za to je činjenica da je izražena zabrinutost u vezi sa prirodom ovih dokaza. Zato u mnogim državama koje podržavaju ovaj Međunarodni sud, i u mnogim međunarodnim ugovorima, kao i u stranim zakonodavstvima postoje odredbe koja regulišu ovakvu vrstu dokaza. Zašto? Zato jer zemlje, države imaju iskustvo u vezi s time, šta se sa takvim dokazima može dogoditi. Isto tako, ako imamo na umu da je jedno od pitanja kontrola koja država može da ima, mi smatramo da to ovde prelazi u pitanje autentičnosti. I jedini način da se pouzdanost tih razgovora utvrdi van razumne sumnje je to da jedan ekspert dođe, pregleda originalne trake, ne kopije nego originale, jer pazite, iskazi koje je do sada ovaj sud čuo o trakama su bili iskazi sa kopija. Mi još nismo čuli iskaz koji bi na zadovoljavajući način obradio celo pitanje, pitanje da li su te trake stvarne, istinite ili ne je i dalje otvoreno.

SUDIJA MEJ: Znači, vi od nas tražite da mi primenimo odluku iz *Predmeta Brđanin*, zar ne?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Da, zato jer to ima smisla za mene kao amikusa, koji sam pregledao merodavno pravo i za pitanje koje još u ovom trenutku nije razrešeno.

SUDIJA MEJ: Imamo 245 razgovora koje treba rešiti, prema tome, tu se radi o jednom velikom broju, i pretpostavimo da se za taj, za veći deo razgovora može dokazati relevantnost. Da li to znači da sve druge moramo da pošaljemo na testiranje, da li vi to predlažete?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ja prvo predlažem da mora da nam se kaže koji su razgovori relevantni, kako bi mogli bolje time da se bavimo.

SUDIJA MEJ: Pa, to će i biti urađeno.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Naravno, često je teško suditi o tome što druga strana ima u rukama. Međutim, kad sam pogledao sve te razgovore, moram da kažem reći da mnogi od njih meni nisu očigledno bili relevantni za ovo suđenje. Siguran sam da kad bi se, na primer, napravila selekcija da bi se moglo izlučiti 20 najboljih dokaza, na taj način lakše bi se baratalo svim tim dokazima, a i to bi bio dovoljan broj dokaza, da se mogu forenzički proučiti.

SUDIJA MEJ: Ja moram da kažem kao jedan od mogućih komentara da se meni čini da nevezani karakter tih razgovora sugerise da su oni autentični.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ja znam, vi ste to već rekli. Međutim, to možda nije značajna traka. Lično još nisam uspeo da povežem ono što ja vidim kao sporno pitanje sa opštim kontekstom, jednostavno imam previše materijala. Kada bismo mogli da smanjimo broj tih razgovora u spisu, onda bismo možda mogli i da vidimo da li su razgovori vođeni na jedan nevezan način zaista oni razgovori koji zadiru u suštinu stvari, recimo, tih 20 najboljih razgovora, ili su možda oni koji nas zanimaju razgovori koji su drugačije prirode. Mi tu analizu zaista još nismo uradili. To je sve. Mogu li još da vam pomognem?

SUDIJA MEJ: Ne, u redu. Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pretpostavljam da vam je jasan moj stav, ali upravo u vezi sa onim što je gospodin Kej maločas rekao, ni meni, ni mojim saradnicima ni na kakav način nisu bili dostupni nikakvi originalni navodnih razgovora, već se govori o transkriptima, kopijama i tako dalje, koji mene, pravo da vam kažem, ne interesuju. Drugo, ja sam apsolutno uveren da je ovim razgovorima manipulirano, da su oni prekrajeni. Oni potiču od jedne tajne službe koja se bavila upravo manipulacijama. Vi ste maločas, gospodine Mej, pomenuli kao neku apsurdnu ideju da se tu dođe do nekakve teorije zavere. Međutim, upravo se i radi o zaveri, jer se sve, apsolutno sve što je bilo na raspolaganju koristilo da se fabrikuju objašnjenja ili opravdanja za secesiju ili prebacivanje krivice na drugu stranu. Prema tome, ja upravo i tvrdim da se radi o zaveri, i zato i tvrdim da se rade o manipulisanju raznim presretnutim razgovorima. Sigurno je bilo telefonskih razgovora, sigurno su oni prisluškivani. Međutim šta je iz njih, kako je kontekst pravljen, kako su oni montirani, šta je iz njih izbačeno ili ubačeno da bi bili relevantni za ovo apsolutno je nemoguće ustanoviti. Prema tome, tu nije ili ne postoje razgovori ili su autentični, nego verovatno i jedno i drugo sa i te kako visokim stepenom verovatnoće da se radi o zlonamernoj manipulaciji raznim vrstama presretnutih razgovora. A ako se takva zlonamerna manipulacija radi stručno, onda će naravno i presretnuti razgovori biti, kako vi kažete, nevezani, pa time ukazivati da liče na autentične, jer stručne službe i rade stručno to, tako da liči na autentično. Gospodin Kej je rekao da razne ustanove širom sveta veoma dobro znaju da postoje načini da se montira ovakva vrsta materijala. Pogotovu sada, u ovim uslovima raspolaganja svih mogućih sredstava elektronike gde vi možete i u živu sliku da ugrađujete nekoga ko na njoj nikad nije bio. To smo videli čak i na najbanalnijim reklamama, gde se pojavljuju živi glumci među raznim političarima posle, naprimer, 1945. i 1946. godine, tako da niko ne može da kaže da to nije živa slika i da ti ljudi nisu tu. Svakome je jasno da se ne radi o njima. Prema tome, ja govorim o apsolutno jasno o visokom stepemu manipulacije, govorim o zaveri, govorim o zloj nameri, i govorim o tajnoj službi koja manipuliše upravo u interesu opravdavanja postupaka sopstvene vlade i sopstvenih ideja, koje su bile između ostalog zasnovane na zaveri da se izvrši ne samo secesija, nego da se izvrše i zločini, da se jedna strana prikaže kao žrtva, druga kao krivac, i niz drugih stvari koje se tu mogu dovesti u pitanje. Prema tome, da ne ulazim dalje u te detalje, smatram da se ni na kakav način ovakvi dokazi od ovakve službe koja ih navodno podnosi ne mogu prihvatiti kao dokaz. I samo da dodam, vas je citirao gospodin Kej, gospodine Mej, da ste rekli:

“Prisluškivanje neprijatelja u ratu je neka normalna stvar, nije nelegalna,” što pretpostavljam može da bude i tako. Međutim, ovde se radi čak o, najveći deo ovih razgovora, za koje tvrdim da su montirani, za koje tvrdim da je njima manipulisano, su rađeni u vreme mira, a ne u vreme rata, što još jednom dokazuje da se upravo radi o zaveri koja je sadržala niz radnji u funkciji priprema za izbijanje sukoba.

(Pretrerno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, nekoliko stvari. Nadam se da ću biti brz. Kad je reč o proceduri, nadam se da će vam biti drago da čujete da je gospođica Ramb, da je uložila mnogo napora kako bi vam sažetak svih razgovora stajao na raspolaganju, čini mi se do kraja nedelje, a najkasnije do ponedeljka. Sad mogu da vam dam jedan od primera za ono što ćete da dobijete, kasnije će te znati kako će se stvari razvijati. Ali, ovde dakle vidite da to nije jedan red nego tri ili četiri reda. Dakle, videćete očigledno u čemu je značaj tih presretnutih razgovora. Selekcija 20 najvažnijih razgovora verovatno neće biti moguća. Zašto to kažem? Ovi presretnuti razgovori pokazuju po raznim kategorijama najmanje četiri stvari. Prvo, saradnju optuženog i drugih u zajedničkom zločinačkom poduhvatu, drugo, u političkom planiranju, treće, vojno planiranje i četvrto, izvršenje. Iako je Pretresno veće svojom poslednjom odlukom o svedocima izuzelo jednog eksperta koji bi analizirao materijal ove vrste ili druga dokumenta, a znamo da je ta odluka bila sasvim opravdana u svetlu okolnosti sa kojima smo suočeni, možda ipak ukoliko pogledate poslednji dokument koji se nalazi ovde, možda ćete ipak zaključiti da bi bilo dobro da pozovemo jednog eksperta, koji bi grupisao taj materijal i napisao izveštaj o njemu pre nego što se prihvatimo procesa kojim bismo isključili, odvojili relevantne i nerelevantne stvari.

SUDIJA MEJ: Od eksperta?

TUŽILAC NAJS: Pa, ne nužno ekspert nego svedok, svedok koji može da pripremi jedan takav izveštaj. Sećate se da smo u jednom od naših zahteva predložili da dovedemo jednog našeg analitičara iz Tužilaštva koji može da pripremi dokumente i klasifikuje ih. Naravno, objasnili smo isto tako da bi bilo teško zadržati unakrsno ispitivanje takvog svedoka u odgovarajućim gra-

nicama. Ali, bez obzira na to, Pretresno veće je taj naš zahtev odbilo. Sada kada pogledate bilo ovaj dokument koji je pred vama kao primer, bilo kad dobijete taj dokument u vašoj formi, vidite da bi bilo dobro kada bi se ovaj inače *prima facie* materijal stavio u kontekst i kada bi se objasnio odnos između tih raznih stvari. Pretresno veće će možda zauzeti stav da bi prvi izveštaj koji bi došao od jednog takvog svedoka, svedoka koji bi mogao da bude unakrsno ispitivan, mogao da bude od pomoći. U svakom slučaju, vratiću se na to još kasnije, ali ovaj primer dokumenta daje vam neku predstavu o tome šta će te kasnije dobiti. Kad je pak reč o pitanju autentičnosti, imajući u vidu ono što su rekli gospodin Kej i optuženi, odgovorio bih sledeće. Prvo, svedok kojeg smo doveli ispričao je istorijat tih razgovora, od datuma kada je prvi put generiran referentni broj pa do uvođenja u spis. I ja sam znao da će takvi argumenti možda biti izneseni, i zato sam u dodatnom ispitivanju njega pitao, citiram: "Odgovorite samo sa da ili ne. Da li ste sigurni da su kopije predate Tužilaštvu istinite i stvarne kopije originala"? On je odgovorio: "Da". Prema tome, mi u spisu imamo te kompletne dokaze koji kažu da su svi ti dokumenti bili pažljivo praćeni od trenutka nastanka do trenutka kada su njihove kopije predate Tužilaštvu. Prema tome, taj aspekt autentičnosti dokazan je dokazima koji su u spisu. A sada da kažem još nešto o drugom aspektu autentičnosti, a to je da su ti dokumenti u samom trenutku nastajanja falsifikovani. Možda se sećate da sam tokom unakrsnog ispitivanja optuženog, od optuženog zatražio da on upre prstom na one razgovore za koje tvrdi da su falsifikovani. Pazite, to je bilo u onom trenutku u njegovom unakrsnom ispitivanju kada je on prihvatio neke od transkripta, neke od razgovora i bavio se stvarima koje se tiču konteksta. Međutim, on je odbio da identifikuje nešto tako, osim jednog koji ću za trenutak da pomenem. Prema tome, ništa iz njegovog ispitivanja ne daje nam razlog da posumnjamo u bilo koji od presretnutih razgovora u ovom trenutku. Na kraju čini mi se da je u zadnjem pitanju optužani identifikovao jedan razgovor u kome je bio pogrešan naveden datum, međutim, tu pogrešku u datumu je svedok već sam ranije primetio, i ona je ušla kao opaska uz sve dokumente koji su išli sa tim razgovorom. Prema tome, to je bila situacija tada. Uporedimo je sada sa jednom mogućom situacijom. Ako imate transkripte presretnutih razgovora koji imaju neke unutrašnje protuvrećnosti, to bi možda moglo da bude dovoljno da se opravda pozivanje stručnjaka i eksperata i drugih stvari. Međutim, takvu situaciju nisu nam predočili ni optuženi ni amikusi, prema tome, naši su dokazi u ovom trenutku nesalomivi. Prema tome, mi smo doveli svedoka koji je rekao: "Ja sam to pronašao, ovo su zapisi o tome. Ja sam

to i to uradio sa tim stvarima i predao sam vam kao istinite kopije". Kao što je Pretresno veće već sugerisalo, stvari će se možda promeniti ako neki svedok kaže: "Pa, to jest' moj glas, deo je istinit, ali deo je namerno fasifikovan". Tada kada bi smo čuli nešto tako, onda bi smo možda mogli da se nađemo u situaciji u kojoj smo bili u *Predmetu Kordić*. Međutim, sada je daleko prerano razmišljati o tome da se traži ekspert koji bi trebalo da pregleda sve te razgovore u ovoj fazi postupka. I isto tako zahvaljujem se gospodinu Rakstonu (Ruxton), koji mi je sugerisao sledeću analogiju. Postavljajući ovo retoričko pitanje, kad bi optuženi sve dokumente osporio, da li to znači da bi mi onda sve dokumente trebalo da nosimo ekspertu na ispitivanje. Odgovor je naravno ne. I konačno još jedna stvar o autentičnosti. Moramo da primetimo ne samo da su neke od tih razgovora prihvatili drugi svedoci koji su došli da svedoče pred ovim Sudom, kada su bili predočeni za identifikaciju u nekim slučajevima, nego su neki od tih presretnutih razgovora procureli u javnost u vreme kad su napravljeni. Časni Sude, ostalo nam je još nekoliko minuta i sad bih se osvrnuo na ono što smo ovde čuli, druge argumente. Što se tiče Pravila 89(E), po našem mišljenju, još uvek nije sazrelo vreme za primenu tog pravila. Predlog da se dokumenti mogu kreirati je takva tvrdnja, ne mogu da kažem da nikad tako nešto nije urađeno. Ali do sada je to retko bilo potkrepljeno dokazima u ovom suđenju, sa izuzetkom onoga šta smo čuli o dobro poznatim Špegeljovim trakama i spor koji postoji vezano za njih je zapravo spor druge vrste, nevezan sa tim, i nije bilo nikakvih dokaza koji su to potkrepljivali. Mogućnost da se ovde manipuliralo je naravno mala kada se uzme u obzir koliko bi teško bilo unapred to uraditi, neznajući kako će se odvijati tok ovog suđenja. I stoga mislim da Pretresno veće mora da bude veoma oprezno kada razmatra ovakvu vrstu argumenata. Druga pitanja osim onih koja su vezana za autentičnost su se ticala zakonitosti prisluškivanja. Mi smo ovo obradili u našim podnescima, ovo pitanje je bilo obrađeno i u *Predmetu Brđanin*, a isto tako i u odgovoru koji smo mi dobili od ovog Pretresnog veća u *Predmetu Krajišnik*. Mislim da je datum bio septembar 2002. godine, ne, da, zapravo 27. septembar 2002. godine. U *Predmetu Brđanin*, nadam se da je odluka koju ja ovde imam potpuna, u paragrafu 58 u poslednjoj rečenici stoji sledeće, tu se kaže: "Pretresno veće želi jasno da stavi do znanja da pitanje stranih ustava prevazilazi ovlašćenja ovog Pretresnog veća kao i pitanja koja proizilaze iz prava nasleđivanja država. Mi se takvim pitanjima nećemo baviti u ovoj odluci". Taj komentar je dat u odnosu na konflikt ili razlike koje je plebiraio optuženi, koje navodno postoje i između stava svedoka. Samo da razmislim da li mogu ovo da nastavim na

otvorenoj sednici, ja mislim da mogu. Dakle, između stava svedoka. Ja mislim da je to pitanje bilo pokriveno, regulisano na zadovoljavajući način od strane saveznog zakona i da je to bilo suprotno tvrdnji da je to pitanje zapravo regulisano i stavljeno van zakona od strane republičkog zakona. Ja se nadam da sam na adekvatan način dao rezime ovog pitanja i ne bih o tome više, samo ukoliko vi to ne želite. U odluci iz *Predmeta Brđanin* u paragrafu 60, kao što Pretresno veće zna, radilo se o sličnom iako ne i identičnom dokaznom materijalu. I zaključak Pretresnog veća u toj odluci, ta odluka je bila javna, je bio sledeći: "Pretresno veće je razmotrilo argumente Tužilaštva koji su su išli u prilog tome da je to urađeno na zakonit način". Našlo je da su ti argumenti bili dovoljno čvrsti, da su se bavili pre svega autorizacijom, dakle, ovlašćenjem, izmenom zakona, koja se odnosila na Zakon o unutrašnjim poslovima Bosne i Hercegovine.

SUDIJA KVON: Zamoli su vas prevodioci da usporite.

TUŽILAC NAJS: Dakle, nastavljam. Izgleda da oni nisu zaključili da usled situacije koja je postojala u zemlji, dakle, uoči sukoba nisu zaključili da je to ispravno. Pored toga, u svetlu postojećeg Ustava savezne Jugoslavije, po tvrdnji Tužilaštva, postojalo je ovlašćenje i dakle to jeste bilo urađeno na zakonit način iz tih razloga. Pretresno veće je ustanovilo da nema osnova da se tvrdi da su ovi presretnuti razgovori bili presretnuti na nezakoniti način. Zatim Pretresno veće dalje objašnjava svoju odluku. U ovom pitanju koje sada stoji pred vama, dakle, oni koji su sproveli ovaj postupak su to zakonito tumačili prema saveznom zakonu. I to je potpuno objašnjeno u izjavi, to pokriva period do aprila ili maja 1992. godine. U svakom slučaju, i da je došlo do promene zakona, postojala je pauza od godinu dana da bi se postigla harmonizacija. A od aprila 1992. godine, kao što stoji u podnesku Tužilaštva u *Predmetu Krajišnik*, i to je dobro poznato, situacija se promenila. Došlo je do rata, što je dalje opravdalo jedan drugačiji pristup, koji je ovde i primenjen. Časni Sude, ja mislim ovde možemo da privedemo našu argumentaciju kraju. Ja ću samo ovo da potkrepim zaključkom iz podneska u *Predmetu Krajišnik*, koji je vrlo sličan zaključku do kojeg smo mi došli u ovom predmetu. Ja sam ga pročitao, i sad ću da vam pročitam, to što stoji u podnesku u *Krajišniku*: "Svi predratni presretnuti razgovori su bili u skladu sa zakonom. Zakonska rekulativa jeste bila u skladu sa Ustavom". I ovaj presretnuti razgovor ne sme da bude neuvršten zbog Pravila 95 zato što nisu ispunjeni zahtevi koji su propisani Pravilom 95. Domaći zakon, lokalni zakon

ne reguliše da li sme ili ne sme da se uvrsti dokazni predmet po Pravilu 95. Ja mislim da se ovde citiraju reči sudije Meja: "I sudska praksa Evropskog suda za ljudska prava (European Court of Human Rights) ne ide u prilog tome da se ne smeju usvojiti dokazi koje su pribavljeni na protivzakonit način". I ja sada ću se pozvati na one reči sudije Meja koje je citirao gospodin Kej, gde se kaže: "Dokazni materijal koji se pribavi tako što se prisluškuju telefonski razgovori neprijatelja tokom rata nije nešto što je regulisano i što se pominje u Pravilu 95. Prema tome, to nije neetički i neće ozbiljno oštetiti integritet postupka". I u zaključku da kažem, ovo je autentičan, originalan dokazni materijal koji se može uvrstiti sada.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Tapušковиću.

PRIJATEJL SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, žao mi je što uzimam reč posle gospodina Keja, ali molim samo za dva minuta još dodatnih argumenata. Ja naravno ne bih dodao bilo šta novo u odnosu na sva ona pitanja koje je već istakao gospodin Kej, ali mislim da veoma pažljivo, časne sudije, treba pročitati izjavu koju je svedok koji je svedočio pre nekoliko dana ovde govorio o tome da je kompletnu dokumentaciju vezanu za preslušane razgovore oformio tek 2000. godine. Da su neki preslušani razgovori koji su 1995. godine bili dostavljeni Tužilaštvu bili skraćivani, da je to nepobitno utvrđeno, i da je on tek 2000. godine ustanovio kompletnu dokumentaciju vezanu za preslušane razgovore. Ja vas zato molim da dobro, ovaj, procenite ono što je govorio taj svedok u odnosu na svoj rad, jer je on počeo da radi sa tim materijalom tek 1996. godine, a kompletnu dokumentaciju oformio tek 2000. godine. A pri tome je rekao da je povremeno taj materijal bio uziman i od strane drugih grupa. Ja mislim da je to je nešto što zaista dovodi u pitanje autentičnost tih materijala, samo toliko.

SUDIJA MEJ: U redu, u redu.

TUŽILAC NAJS: Još jedna stvar. Svedok predviđen za sledeći ponedeljak je svedok za koga ste nas obavestili da treba da dostavimo njegovu izjavu. Ja mislim da će možda biti nekih minimalnih izmena u njegovoj izjavi, u svakom slučaju ćemo vam dostaviti nepotpisanu verziju. To je vrsta materijala

koja se retko dobija i mislim da bi možda bilo od koristi da to dostavimo pre pauze za ručak.

SUDIJA MEJ: U redu, hvala vam. Sad ćemo da napravimo pauzu, dakle, pauza od sat i po i nastavljamo odmah posle 14.00.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste me ovde prekinuli, gospodine Najš. Ja sam želeo da pitam, gospodine Musiću, vas pošto ste u prvoj izjavi u drugom paragrafu rekli 20. maja posle borbi koja se vodila su ušli u vašu kuću. U paragrafu 19 druge izjave rekli ste 15. maja granatiranje sela, 10 puta su gađali vašu kuću i nisu je pogodili. A opet u vašoj prvoj izjavi u tački 2 govorite da "dve 'Prage'" koje su zašle opkoljavajući selo su dejsiovale u pravcu šume, iznad sela". Dakle, to su različiti iskazi u vezi istim napadom na vaše selo o kome svedočite. Kako to objašnjavate, da li možete da mi kažete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Objašnjavam s tim što je, što su oni prvo ispitivali da li ćemo mi odgovotiti na tu provokaciju, sve to, a mi smo iskopali rovove, a ja sam vam predzadnji puta rekao, da bi im zavarali, da ne bi gađali kuće, al' u toj sobi nije bio niko, oni su džabe trošili municiju, jer smo tog čoveka poslali samo da prošparta, da prođe, da misle da ima nekog, jer je sa tri strane šuma bila, a mi odozdo gde je moje selo, samo to je otvoreno. Al' djelimo put sa Srbima koji su nam bili komšije, koji više nisu i ne mogu biti. Tako da smo mi njima vjerovali al' nismo se bojali rezervista iz Blažuja, jer smo ih gledali kako izlaze prema ergeli gore gdje je zatvor taj bio prijašnji, civilni i koji su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je drugo bilo, pustite civilni zatvor. Vi kažete da su granatirali vaše selo i da niste mogli da izađete iz kuće, toliko su teško granatirali, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jesu, normalna stvar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jesu li pucali na šumu, je l' na selo?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Prvo, kad su 15. na 16. prvo su pucali na kuće, posle su, kad su nas htjeli da opkoljavaju, onda su pucali na sve. Nisu birali da li su zgrade, da li su to ne znam šta da bi nas zastrašili. Posle kad su i mene zarobili nisu mi dali iz kuće izaći, jedno sat vremena. To jest Elčić Tomislav koji je radio sa mnom 15 godina, i Elčić Milan. Posle toga kad su počele te pucnjave, da ne bi oni sami sebe ubijali, prestalo je to, i nas su otjerali pred kuću Alije Musića i poređali su nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste objašnjavali.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, i jedno i drugo i treće je tačno od ovoga šta kažete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Pa, normalno, šta bi htjeo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, zašto ni na jednom mestu u svojoj prvoj izjavi vi ne pominjete teško granatiranje vašeg naselja, već isključivo govorite o opkoljavalju i nekakvim borbama koje ste vodili sa lokalnim Srbima koje nazivate četnicima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Čujte, gdje ćemo mi sa puškama i tenkovima, ma to je jedna velika glupost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, ja vas ne pitam to. Ja vas pitam zašto u prvoj izjavi nigde ne pominjete nikakvo teško granatiranje?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kako ne pominjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne pominjete, nađite mi vaše ...

SUDIJA MEJ: Mislim da svedok nije shvatio šta vi želite da kažete, a meni isto nije jasno da li je to jasno što želite da kažete. U prvoj izjavi stoji "odmah nakon izbijanja neprijateljstava u tom kraju, selo je ponekad granatirano" i zatim se to opisuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, ali nigde ne govori u prvoj izjavi o ni o kakvom teškom granatiranju, da nije mogao izaći iz kuće, da je gađana njegova kuća i tako dalje. To nigde nema.

SUDIJA MEJ: Ako je to nešto važno, shvatili smo šta želite da kažete. Sada možete da nastavite sa daljim ispitivanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Već u paragrafu 23 i 24 svoje druge izjave navodite da je granatiranje trajalo tri dana. Znači, u prvoj kažete povremeno, u neko vreme, onda kažete tri dana trajalo granatiranje, jer četnici su 20. maja sa svih strana ušli u Musiće, je l' ste tako napisali?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jesam, da l' sam napisao, ja sam vama malo prije rekao, ne moram vam pet puta govoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne treba da mi kažete pet puta. Dobro, da je s obzirom teško granatiranje trajalo tri dana recite mi, koliko je meštana poginulo u tom teškom granatiranju?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: U granatiranju nije poginuo niko, jer se niko nije smjeo kretat' po polju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači nije niko poginuo?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Samo 20. maja su poginula mi dvojica amidža i rođak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali u granatiranju nije poginuo niko?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iako je gađano celo selo i vaša kuća?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Moju kuću nisu mogli pogoditi, tako da ih je varalo voće, skroz okolo voće podbacali su ili su prebacali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: E sada, rekao sam vam ima granata i sad stručnjaci nek' dođu i nikad ih nisam izvadio, samo sam ogradio okolo, jer je otišlo na dubinu, što je mekana, to je voda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a u paragrafu 14 vaše ove druge izjave navodite kako ste pre tog navodno napada na selo, vi Muslimani iz Musića odlazili da kopate rovove u šumi oko sela, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jesmo iskopali, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kada je bilo to sporadično granatiranje al' ne po selu, već po rovovima, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Po rovovima je bilo granatiranje 15. kad su počeli dole, tako su počeli i u šumi. Mi smo da ne bi gađali kuće, da ne bi zapalili, pošto su tu većinom ostalo nešto staraca djece i nas nije bilo tu nešto oko 25 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite što ste kopali rovove kad ste hteli kako kažete da izvršite proboj iz sela?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nama nisu dali u proboj da idemo, jer kuda su nama predlagali mi nismo imali šanse da preživimo, jer tu je do sada stradalo 30 civila, koji god je pošao preko Igmana ubijen il' je zaklan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi takođe u svojoj drugoj izjavi u paragrafu 13 izjavljujete kako vi ništa niste radili, samo ste bili vrlo oprezni. Imalo vas je oko 35 muškaraca koji su patrolirali naoružani isključivo lovačkim oružjem, vojnim nikako, to sam vas citirao, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad pogledajte šta ste izjavili u drugom paragrafu svoje prve izjave. Radi lakše orijentacije to je ERN 02918218, citiram vas. "Po dolasku u garažu odmah su nas počeli ispitivati, mene su ispitali", pa nabrajate sve ko vas je ispitivao, trojica i povremeno vam je dolazio još jedan. "Interesovali se oko oružja koje je ostalo, snabdevanje oružjem, kako je vršen dotur, il' nam dolazio Alduz Vahid." Pored pomenutih informativnih razgovora pominjete Mijatovića, Veselinovića i Gačevića, takođe interesujući se o navedenim pitanjima, posebno oko "Brovinga" (Browning) koji je ostao sakriven u selu, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Oni su nas kad su privodili svakog Bošnjaka pripisali su da je imao "Broving", ili da imamo puškomitraljez ili radio stanicu ili šta ja znam, to je samo taktika bila. Ja da sam imao to, mene ne bi zarobili, vjerujte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, je l' ste imali te "Brovinge" ili niste? Jeste li imali taj dotur naoružanja ili niste, i kažete ispitivali vas oko teškog mitraljeza i oko naoružanja? Je l' vi kažete to sada da to sve niste imali?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sad vidite u drugoj izjavi ste se opet naprasno setili nečega, što nemate u prvoj izjavi. To su na primer arkanovci. Vi arkanovce ne pominjete u prvoj izjavi, vojnici JNA, vojnici s Crvenim beretkama, kako se svega toga niste setili i u prvoj izjavi?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kako ću da se sjetim, ako nisam nešto vidio ne mogu izjaviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kako ste onda u drugoj izjavi izjavili da ste, pominjete u drugoj izjavi arkanovce, vojnike JNA, Crvene beretke i tako dalje?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Arkanovci su dolazili kad smo u garažama bili. Ja sam zarobljen 20., a 22. sam morao ići u "Žunovit" logor da tovarim municiju, granate sa još, iz garaže nas je otišlo 14, iz dvorane tako isto, tako da smo mi tovarili ispod crvjenih stjena i zadnjih magacina, i vozili smo u magacine koji su bili od betona. Tako kad smo se mi vratili, ja sam vidjeo da su ljudi svi isprebijani. Plače čovjek, neki Hasanović, on sad plače, sad ja smatram da ga je strah što su ga doveli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja vas to ne pitam.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Musiću, ja vas pitam, u prvoj izjavi niti pominjete nikakve Arkanovce, niti vojnike JNA, niti Crvene beretke. U drugoj izjavi koju dajete istražiteljima, pominjete arkanovce, JNA i Crvene beretke. Kako je moguće da ih u prvoj izjavi ne pominjete, a onda se naprasno setite posle nekol'ko godina, kad dajete drugu izjavu i pominjete njih?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To je bilo u dvorani, u garaži u "Lukavici".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle razmene ste dali i prvu izjavu. Dakle, u prvoj izjavi ih niste pominjali, u drugoj izjavi kad dajete istražiteljima ste se odjednom setili. Kako je to moguće?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Vjerovatno taj koji je prevodio, nije preveo dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, znači nije preveo dobro. A da li je tačno, gospodine Musiću, da su Alija Derviš i Fadil Musić poginuli u borbi s lokalnim Srbima oko 20. maja, kada je jedan od Srba uspeo da u

garažu iz koje su pružali otpor ubaci bombu, je li to tačno? To je prva izjava, paragraf 2.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Gađali su. Il' je "zolja" il' je "osa" bila, jer oni su bili svi izrešetani, krv im je išla i na nos na usta. Kad su nas dotjerali, to sam ja vidjeo, tog momenta nisam kad su poginuli, jer oni su informaciju bacili da su se braća između sebe poubijala, a to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su poginuli u borbi s lokalnim Srbima, je li tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Poginuo u svojoj kući, vlastitoj ubijen, kaka borba, gdje može on ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, nije bilo borbe?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kaka borba. Oni su imali samo lovačko naoružanje, kako se on može boriti sa "Pragama", sa tenkovima i sve, kad su nas opkolili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vas su, gospodine Musiću, bar to tvrdite u obe izjave, hapsili Elčić Tomislav i Milan, je li tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj prvoj izjavi navodite kako su tada kada su hapsili vas, u susjednim kućama su uhapsili Adila Musića, Zaima Musića i Miralema Musića, je li tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Dotjerali Adila Musića i Zaima u moju kuću, a mog brata, pošto je iznad moje kuće odmah je gore dio koji su streljali, u "Lukavici", njega su natjerali da zove mog brata koji nije bio tu uopšte. Otišao je da traži cigareta, jer nismo smjeli ići u Hadžiće, nigdje kupovati, jer su punktovi bili. Da smo otišli bili bi ubijeni, k'o što su ostali stradali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi molim vas, u svojoj drugoj izjavi navodite kako je pored vas u vašoj kući uhapšen i izvestan Miro Isić. Gde je on u prvoj izjavi i zašto ga ne pominjete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nije Miro Isić, nego Mirsad Isić, moj badžo koji je došo da traži brata, jer njegov brat i još sedam ljudi ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne pitam vas to, gospodine Musiću. Pitam vas što ga ne pominjete u prvoj izjavi?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Vjerovatno sam izostavio, a imate u izjavi tu da je kod mene bio došao da traži brata, jer su ga na Ušivaku na kasarni zarobili, sa još sedam Bošnjaka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, u prvoj ste zaboravili da ga pominjete, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a sad mi kažite, pošto ste uhapšeni, odveli vas ispred kuće Alije Musića gde ste vi lično videli, pa onde nabrajate jedan čitav spisak ljudi, ne moram da vam ga čitam, je l' su to sve bili vaše komšije tu?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nisu sve komšije bile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, sve ih nabrajate po imenu?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Sve po imenu, jer ih znam. Ovi što su prvi, to su mi lično komšije koji je moj djed spasio u onome ratu, komplet familiju. Oni su nam uzvratili da su moju familiju uništili, 23 iz sela je poginulo. Jer su strijeljali i u Lukavici ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovi ostali što su nabrojani?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Oni su od Drozgog, odakle mi je majka i gdje sam ja išao svake godine, gdje imamo imanje gore, tako da sam poznao ja sve te ljude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači, to su sve ljudi koje vi poznajete i koji su tu lokalni, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Prilikom zarobljavanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste najpre bili zatvoreni u osnovnoj školi u Hadžićima, potom u garaži Skupštine opštine Hadžić, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Uterali nas u školu da nas streljaju, braća Miloševići, blizanci su bili. Tada je bio i Duka, u knjižari je radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, prvo ste zatvoreni u školi, a onda u garaži u Hadžićima, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Odatle su nas oterali u garažu, gdje smo našli na još jednog Hrvata, Horvat Božidara i Čamila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro to vas ne pitam. Vi pominjete izvesne Stanimirović Momu i Cerovina Miloša. Da li su i njih dvojica bili iz tog vašeg kraja?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Stanimirović Momo je iz Srbije, isto se nalazi u Srbiji, tako da pouzdano znam kad su doveli Kasima Dermiševića Šeljića, znači ima dva prezimena i on je rekao da ga je on prebio. Mi smo ga hranili na slamku. U garažu su ga donjeli i samo ga onako izbacili, ležao je na pale-tama, nije mogao ni maknut, prebio ga je on, ta dvojica ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi znate njihova puna imena i prezimena i ovaj Miloš Cerovina, je l' on iz vašeg kraja?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Miloš Cerovina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Taj Cerovina je iz Cerovika. I kad su nas gonili u toalet da nas tuku...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo vas pitam, je l' iz vašeg kraja?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste. Sestra mu radila sa mnom u „Koka-Koli“.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, iz te garaže su vas još sa nekim odveli u sportsku dvoranu, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u prvoj izjavi paragraf 3 navodite kako je upravnik zatvora u sportskoj dvorani bio izvesni Momo Vujović, dok su čuvari bili, pa ih nabrajate, Ignjatović, Milović, Kuzman, Đokić, Krajišnik?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi su bez izuzetka, znači isto iz tog kraja vašeg, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Momo Vujović radio je sa mnom petnaest godina u „Koka-Koli“.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne pitam vas ni za koga pojedinačno da mi ga opisujete, nego sve ove koje sam nabrojao, sve su to ljudi iz vašeg kraja je, l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ovaj Đokić nije iz našeg kraja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle je on?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne bi, vam znao reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kad govorite o događajima u sportskoj sali u Hadžićima, vi naglašavate da ste među prisutnima prepoznali izvesnog Fifića i neku Ljilju, nastavnika muzičkog, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nisam ga ja prepoznao. Prepoznao ga je jedan Bošnjak Salagić, ime mi je nepoznato. Kasnije je bio kod nas u logoru, jer je sa njim on tamo bio u tome dogovoru, bio povlašten malo, i izgubi se, sa njima je bio i njega jedino nije tuk'o. Njega je zadržao i rekao: "Jedino ti ovde što si vjeran, treba ovu bagru svu pobiti".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači taj Fifić i ta Ljilja koje vi nazivate četnicima na ovoj strani u paragrafu ...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste, sa njima je došla koji su se namazali kremama, rukavice, crna odijela i šta ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali u svojoj drugoj izjavi u paragrafu 46, vi njih nazivate arkanovcima, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To nam je Momo rekao, Vujović. Mi smo ga pitali: „Pa zašto si ih poslao da nas tuku“, jer znamo se. Bilo je još kolega sa mnom, Šohić Ibro, koji je radio u "Koka-Koli", pa kaže: "Gdje mi smjemo njima stat'" kaže, "niti njima smijemo stat', niti šešeljovcima, oni će nas pobit'".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi međutim u drugoj izjavi objašnjavate kako ni Fifića niste poznavali od ranije i kako vam je on rekao da su ti ljudi arkanovci, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kako ću ga ja poznavati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, dobro šta su ti ljudi na kraju? Arkanovci, četnici, ko su oni?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Za mene su bili hohštapleri, jer radili to što su radili, to živ čovjek ne može zamisliti šta su nama radili. Vi tamo pročitajte, ja to ne mogu, to više da se sjećam toliko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recete mi, pošto niste u prvoj izjavi pominjali ove Arkanovce, da li vam je neko sugerisao da se radi o tim Arkanovim ljudima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam prvi puta. 22. maja, kad sam se ja vratio oni su istukli Novanović Adema i njegovog sina. Novanović Adem je umro, njegov sin je sada takoreći bolesna osoba, od tog preživljavanja i svega, ovoga malog. 16 godina je imao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Musiću, ja vas samo pitam ko vam je sugerirao da se radi o Arkanovim ljudima?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To su nam rekli čuvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su vam čuvari rekli, znači?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

sekretar: Molimo vas da se ne preklapate zbog prevoda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste dugo bili i gde ste bili zatvoreni u Lukavici?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: U Lukavici sam bio u kasarni "Vajner Čiča" od 22, od 1.00. Noćili smo tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, zašto ne pominjete u prvoj izjavi nikakvu kasarnu "Slaviša Vajner Čiča", niti bilo kakve vojnike?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kako ne pominjem, pobogu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ja to nisam video u vašoj izjavi, možda sam pogrešio. Ali ja nigde u vašoj prvoj izjavi ne mogu da nađem nikakvog „Slaviša Vajner Čiča“ kasarna?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam sam bio sam, 280 ljudi je tu dotjerano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas to ne pitam, nego vas pitam zašto u prvoj izjavi ne pominjete ni kasarnu ni vojnike. Koji je to datum bio kad ste bili zatvoreni u tu kasarnu?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: 22. juna 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 22. juna.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je su li to bili pripadnici Vojske Republike Srpske ili JNA, 22. juna?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: 22. juna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Pripadnici vojske JNA, u prisustvu sa beretkama koji su bili iz Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, u paragrafu 75 druge izjave opisujete, znači, vi kažete: "22. juna su bili vojnici JNA u kasarni kod Sarajeva u Lukavici". A u paragrafu 75 druge izjave opisujete maltretiranje kom ste bili izloženi vi i vaš brat Miralem?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To je bilo 23. juna ujutro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to nigde ne pominjete u prvoj izjavi, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kako ne pominjem to, nikad nisam, to ne mogu zaboraviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' možete da mi pokažete u prvoj izjavi, gde vi to pominjete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam gdje je prva izjava, vi nađite i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pa zato što ne mogu da nađem. Ja imam prvu izjavu, ne pominjete nikakvo maltretiranje?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, mogu pomoći. To je u ovoj verziji izjave od 18. aprila engleska verzija paragraf 5. A srpska verzija, gospodine Musiću, to je treća stranica, zadnji pasus.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je u drugoj izjavi.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjam, u kojoj rekoste?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Tu gde govorite gde bi mogao biti vaš brat. To je treća stranica, zadnji pasus, gde se govori o izdvajanju ovih lica, to bi trebalo tu da se nađe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali toga nema tu.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ovo je samo na Ilidži kad sam boravio ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne gubimo vreme, to se može ustanoviti u spisku iz teksta.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tu su vam, kako izjavljujete, upućivali pogrdne psovke, tukli vas. Vi kažete da su vas tukli oficiri od kojih je jedan imao ličku kapu, jer ste na njoj videli i prepoznali grb Like. Jeste tako izjavili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: U Srbiji sam bio služio sam 18 meseci, služio Armiju na Pantalejima, na Bubnju ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa čekajte, je l' vi znate gde se nalazi Lika?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Slušajte, ja znam srpskohrvatski, znam kako se u Srbiji govori, psovao mi je sve po ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, samo vas pitam, pošto kažete da je iz Like i nosio ličku kapu, je l' on govori kako se govori u Srbiji ili govori kako se govori u Lici?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Iz Srbije je bio 1.000 posto. Jedan je Crnogorac bio, oficir. Jedan je bio iz Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nije iz bio iz Like?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ovaj što je bio, nije mi rekao odakle je bio. Nisam ga ja smio gledat'.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako izgleda taj grb Like koji kažete da ste prepoznali na kapi oficira?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Čujte, nemojte u detalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta, je l' ste videli grb Like. Recite mi, kako izgleda grb Like?

SUDIJA MEJ: On je to rekao. Pređite na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nosio ličku kapu, nosio grb Like. Kojoj je vojsci pripadao, da li to možete da mi odgovorite?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Znam da je bio komandant onim Crvenim beretkama i ništa više, jer me je udario kasnije nagom u stražnjicu, opsovao mi balijsku majku. Kako se u Srbiji govori, sve kad me je ispitivao, ekavski je govorio, mislim nije on, radili su sa mnom pet godina u Njemačkoj (Germany) iz Srbije. Sve to skupa nemam razloga da lažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Što vam nisam rekao da su nekog ubili, kad nisam vidjeo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sada pogledajte paragraf 79, 80, i 82 vaše druge izjave. Tu pomenjete vojnike JNA, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ulazili su vojnici JNA posle kad su nas tukli i pitali, "a ko vas je tuk'o". A oni su pred vratima bili, ti koji nisu smjeli dopustiti nikom da uđe. Kad nas oni isprebijaju i sve kad smo krvavi bili, kažu: "Ko vas ubi", psuju, šta ja znam. Ne mogu da se izražavam i to. Posle oni odu, ponovo dođu drugi, jer sam u Lukavici noćio tri noći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači ti vojnici koje ste tu pomenuli, oni vas nisu tukli, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Vojnici nisu tukli. Tukle su nas ove Crvene beretke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa čekajte, kako to, oni su bili s vojnicima. Vojnici vas ne tuku, a ovi koji su sa njima vas tuku. Je l' tako, to hoćete da kažete?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da. Brata su mi prebili, polumrtav je bio. Ja sam ga unijeo na rukama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, tada jesu li to bili vojnici JNA i oni vas nisu tukli, kako i sami kažete, ili su bili vojnici Vojske Republike Srpske?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Vojnici JNA bili su tu u hodniku i sve oni su nagledali nas, al' međutim, puštali su one ljude sa beretkama da ulaze i arkanovce da tuku, jer nisu smjeli, kao nisu smjeli da nas zadrže, al' to je bila varka. Jedni vas tuku, drugi vas spašavaju. Znae kako je to kod vas igra, pravila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je znači igra bila, da vas jedni tuku, a drugi spašavaju?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Tako je to kod vas u igri, na Kosovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste, gospodine Musiću, navodite u paragrafu 117 druge izjave: "Od 20. novembra 1992. godine, do 30. juna 1996. godine bili ste član u Komisiji za razmenu zarobljenika za muslimanski deo opštine Hadžić", je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Radeći u toj komisiji, pretpostavljam, prikupili ste veliki broj podataka o zarobljenim i razmenjenim licima, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: O podacima ne bi' govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' imate te podatke?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Nisam mjerodavan da vam dajem to.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate još pet minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej, ni tih pet minuta mi ne treba. Pitam vas, gospodine Musiću, kako da verujemo tim podacima te Komisije, kad ste ovde izneli koliko kontradiktornih stvari u ovih vaših nekoliko izjava?

SUDIJA MEJ: Ne, to je samo komentar. Svedok ne mora na to da odgovori. Da li imate još nešto što želite da pitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nemam ništa. Hvala, gospodine Mej.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Evo zahvaljujem, časne sudije. Gospodine Musiću, ako bi mogli još jedno objašnjenje da date u vezi ove vaše izjave od 18. aprila. Ako sam vas ja malopre dobro razumeo, vi ste rekli da u ovoj izjavi nema Arkana, nema spominjanja arkanovaca i Crvenih beretki, zato što to nije dobro prevedeno, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Od 18. aprila.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne znam što spominjete 18. april.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: 18. aprila 1993. godine vi ste dali svoju prvu izjavu. To je vrlo blizu tih događaja koje opisujete.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: 18. aprila 1993. godine ni na jednom mestu apsolutno u celoj ovoj izjavi niste spomenuli ni arkanovce ni Crvene beretke i što je još interesantnije, nigde niste spomenuli apsolutno ni na jednom mestu pripadnike Jugoslovenske narodne armije, već ste isključivo govorili o četnicima. Uzmite samo treću stranu. Ja sam prebrojao, tu 12 puta ste spomenuli četnike, a nigde niste spomenuli ni JNA vojnike, ni arkanovce i Crvene beretke. Kako možete da objasnite sudijama, da to 18. aprila 1993. godine apsolutno niste spomenuli?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ja vama nisam spomenuo ni 12. april 1992. godine, kad je došlo iz Srbije 52 šlepera, pred njima su išla dva tenka, dva borbena vozila, dva oklopna vozila. Prošetali su se kroz Hadžiće, kroz remontni park zavoda. Ušli na jednu kapiju, izašlo na drugu. Otišli su prema Žinovnici.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Momenat, gospodine Musiću, nisam vas to pitao ...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Pa eto, nisam vam ni to rek'o, to je glavno bilo. Niko im nije smio stat' na put, jer su oni rekli: "Mi radimo šta hoćemo i kako hoćemo."

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, gospodine Musiću ...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Musiću, ja nemam mnogo vremena. Vi ste ovu izjavu dali organima vlasti Bosne i Hercegovine?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je izjava koju ste dali službama bezbednosti Bosne i Hercegovine, njima ste objašnjavali te stvari koje ste preživeli i doživeli. Niste nigde spomenuli ni arkanovce, ni Crvene beretke, ni pripadnike Jugoslovenske narodne armije, ni na jednom mestu, u bukvalnom smislu reči?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To ne može da bude tako.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, evo pogledajte vašu izjavu koju ste 16. dali Tužilaštvu, ovde u junu mesecu. Koje je to godine bilo, sad to nije ni važno, znamo o kojoj godini govorimo. Uzmite samo paragraf 16 i 17, vi ste ovde rekl da je 8. maja, da ste videli da su vam neki ljudi rekli da su videli tenkove, a 11. maja da se ozbiljno počelo pucati na vas, to je paragraf 17, da su korišćeni rasprskavajući meci. Čiji su ovo tenkovi bili o kojima govorite ovde, sad ovde u ovoj izjavi u Tužilaštvu?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Pa JNA, nisam ja imao tenk. Da sam imao tenk ne bi' ovdje sjedio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E pa, to vas i hoću pitati da objasnite sudijama, kako te tenkove niste spominjali u onoj izjavi u aprilu mesecu 1993. godine? A odjedanput posle pet godina, sad spominjete tenkove JNA koje nigde ranije niste spominjali?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Slušajte, ja ću sada vama reći. Ja se ne volim potsjećati toga svega. Ima ljudi koji su zaboravili, i kad je pritvoren i kad je izašao. Bilo je ljudi da su me pitali u zatvoru kako mu se supruga zove, jer nije od gladi, od toga svega maltretiranja, da je izgubio i pamćenje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, a sad pogledajte paragraf 75. Vi ste tu Tužilaštvu detaljno opisali sve ovo što se tiče vašeg brata. Miralem je vaš rođeni brat, je l' tako?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Rođeni brat.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde ste to napisali: "Dok sam prolazio kroz taj hodnik video sam jednog čoveka koji je ležao na zemlji, re-

kli su mi da ga podignem. Video sam da je to moj brat Miralem. Poneo sam ga, tako sam ga doveo u jednu prostoriju do koje je vodio špalir batinaša, bila su tu tri oficira". Jeste li tako rekli, je li je tako bilo?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Sad obratite pažnju na ovu vašu izjavu od 18. aprila. Časne sudije, to je paragraf 5 te izjave na engleskom. Vi tu govorite o tome i u tom paragrafu ni na jednom mestu niste spomenuli svog rođenog brata, apsolutno ni na jednom mestu ga niste spomenuli. I govorili ste, umesto o oficirima, govorili ste o jednom četniku po nadimku "Crni mrak" koji vas je tukao. Kako objašnjavate to da tada apsolutno niste spomenuli svog rođenog brata u toj izjavi, jer rođeni brat je ipak nešto što se ne može zaboraviti, ako je to tako bilo, ako je on tu zaista izgubio život?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jer moj rođeni brat tada je bio rahmetli, kad je mene "Crni mrak" tuk'o i to. Oni su 23 njih postrojili, krvi je bilo moglo se gaziti cipelama u toj sobi. Ja sam morao ovako, nisam smio u njegov gledati, ja sam njega unio, ipak on ima 100 kila, visočiji od mene bio za glavu. Izvukli su im šnire i kaiševe, stavili su tamo. Ja od tada za njega ne znam. Povukli su ih za Pale, svi su izgledi da su ih strijeljali, da su ih zapalili u vikendici.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja razumem bol za bratom šta je, ne morate to meni objašnjavati. Ali vi 18. aprila kad ste bili ispitivani u Službi bezbednosti niste sve ispričali za tu najtragičniju stvar, da je vaš brat tada izgubio život, tu na tom mestu. Kako to objašnjavate?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Čujte, nisam ja rekao da je on izgubio tu, mislim kasnije po pričama u logoru, kad smo bili čuli. Ja nisam vidio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ni toga nema, ni toga nema u vašoj izjavi?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ja da znam gdje su ga odveli. Nas su odvajali 23. ujutru, nas su prebili, odveli 47. Ja sam 48. bio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro samo jednu stvar, jer nemamo vremena. Samo bih zamolio da sudije to procene. Govorili ste i o Ljilji ...

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Šta?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Govorili ste i o Ljilji koja je nekad predavala vašim ćerkama u tehničkoj školi jedan predmet.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde ste u ovoj prvoj izjavi, kada o tome govorite, spominjući Ljilju, to je paragraf 3 engleske verzije, a kod vas je na trećoj stranici, u prvom pasusu. Tu ste kad ste govorili o Ljilji: "Nastavnica muzičkog koja je radila u Hadžićima," Ljilja i onda piše ovde: "Ljilja se isticala po tome, tako što je kada bi neko od zatvorenika nakon tuče pao na patos, ista bi skakala po njemu". I to je sve što ste rekli o Ljilji. Da li se sećate toga da ste tako izjavili?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: To je bilo pred mojim nogama. Skakala je po čoveku koji je imao sedamdeset godina, da izvinite, iz njega je sve vjetar iš'o. Čovek plače, ona skače. Jer oni su došli, ne da su bili normalni, da li su drogirani, da li pijani. Noževe izvukli, dali nama pušku. Dovedi dva čovjeka. "Morate ih ubiti'." Nisi bio svjestan. Neke su odvajali, neki šprдали se sa nama. Natjerali su čovjeka da hoda po dvorani i da nama psuje tursku majku.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Razumem, ali vidite šta ste izjavili pre pet godina, to više niste izjavljivali ovo što sada govorite, nego ste rekli: "Prepoznao sam je, jer je predavala mojim kćerima u tehničkoj školi na Ilidži. Video sam je kako skida pantalone jednom čoveku i govori drugom da obavlja određene stvari koje se tiču seksualnog odnosa". Da ne čitam to zbog interesa javnog morala, oni su to morali da urade?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zašto to niste izjavili i onog prvog puta, nego jedanput jedna priča koja se često čuje i proteže ovde, i čuje se tek naknadno od mnogih svedoka. Kako to da objašnjavate, kako to niste rekli tada?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Gledajte, kako ćete vi to da kažete, kad mi je taj komšija još živ i da se čuje od mene to, kako djeluje, svatate.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A šta je to, na koji način je primorala ona njega na to, kako je ta žena to uradila?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ima da ga zakolje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ovo niste ranije pričali i završavam sa time: "Onda je skinula svoje pantalone i naterala opet jednog čoveka", da ne čitam to, sudije mogu da pročitaju o čemu je reč?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Kažem, jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala lepo, to ranije niste pričali. Ako možete to sada da objasnite, zašto to sad pričate?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Što ja vama imam objašnjavat', ja sam dao izjavu, prema tome ja ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala.

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Sudije neka odluče, to nije moje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala, hvala, tako je.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PAK – PITANJE: Imam samo malo za dopunsko ispitivanje Gospodine Musiću, vama je ovde izneto kad vas je ispitivao gospodin Tapušковиć, kao i optuženi, da ste vi u junu 1997. godine u izjavi koju ste tada dali izmislili ono što ste rekli o arkanovcima, o Crvenim beretkama, o tenkovima JNA, čak i o smrti vašeg rođenog brata. Da li je to tačno, da li ste vi to stvarno izmislili kad ste davali tu izjavu juna 1997. godine?

SVEDOK MUSIĆ – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja ništa nisam izmislio ...

SUDIJA MEJ: Nema veze, tako je bilo postavljeno pitanje. Dakle, gospodine Musić, pitanje koje vam je postavljeno jeste da li ste izmislili išta od onoga što ste nama rekli ovde?

SVEDOK MUSIĆ: Ne.

TUŽILTAC PEK: Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Musiću, ovim se završava vaše svedočenje, hvala vam što ste došli pred Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete.

SUDIJA MEJ: Izvolite. Gospodine Aga, nemamo baš previše vremena, ali videćemo šta možemo da uradimo da bi što više završili sa sledećim svedokom. Što više uradite, to bolje.

TUŽILAC AGA: U redu, časni Sude. Tužilaštvo sada poziva svedoka B-1770. Časni Sude, mislim da je ovaj sledeći svedok zaštićen. Prema tome, molim da se spuste roletne.

SUDIJA MEJ: Gospodine Aga, možemo da radimo do 15.40, ali ne duže, tu ćemo možda da izazovemo probleme.

TUŽILAC AGA: Ja ću sigurno vrlo brzo da završim sa svojim pitanjima. Možda ovaj svedok može da se vrati kasnije. Nadam se. Videćemo šta može da se uradi.

SUDIJA MEJ: Molim da svedok sada pročita svečanu izjavu.

SVEDOK B-1770: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine B-1770, da li ste vi dali izjavu Tužilaštvu 13. marta 2002. godine koje se sad nalazi pred vama i koju ste vi potpisali?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li se vaše ime nalazi na prvoj strani?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA: Molim, da se ova izjava uvrsti u dokazni materijal po Pravilu 89(F) i da se dobije dokazni broj.

sekretar: To će biti dokazni predmet 616 pod pečatom.

TUŽILAC AGA: Hvala, časnici Sude, mi smo ovde pripremili rezime tokom pripremnog rada sa svedokom, ali ću to preskočiti da bi smo ubrzali ceo postupak. Ovaj svedok je Bošnjak koji je otišao u Srebrenicu 1993. godine, gde je doživio granatiranje sa srpske strane reke Drine. Zatim je prošao kroz enklavu Žepa i kada su u julu 1995. godine od strane snaga bosanskih Srba zauzete Žepa i Srebrenica, on je preplivao preko Drine i došao u Srbiju. Po pristizanju u Srbiju, bio je uhapšen od strane vojnika Vojske Jugoslavije. Zatim su ga odveli u dva objekta za pritvaranje. U drugom je proveo oko šest meseci. Dok se nalazio u tom objektu u Srbiji, nije dobio dovoljno hrane ni vode. Tukli su ga i loše postupali prema njemu. To je ukratko ono šta ovaj svedok namerava da svedoči i time mi završavamo naše glavno ispitivanje.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću. Kada bismo završili danas sa ovim svedokom, bilo bi odlično. Ukoliko ne možemo to da uradimo, onda ćemo ga ostaviti za neki drugi put. Da vidimo koliko možemo da uradimo danas.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa, ja ću da ga pitam vrlo jasno. Gospodine B-1770, u prvom paragrafu vaše izjave navodite da ste odlučili da ovde svedočite zato što ste se jako razljutili kada ste čuli da sam ja ovde izjavio kako smo spasili 800 do 900 Muslimana. Pretpostavljam da mislite na onu brigadu što je preplivala Drinu i koje su naše vlasti prihvatile i brinule se o njima. Je li ste se zato razljutili?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nije razljutio, nego me je to revoltiralo, takva izjava, s obzirom kakvo smo bili prihvaćeni, kako smo tretirani u logoru u Mitrovom Polju i "Šljivovici".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To da su naše vlasti prihvatile tu vašu brigadu, gde je koliko se sad sećam bilo 840 ljudi, to nije sporno, nego meni nije jasno kako ste se vi naljutili, dali tu izjavu 11. decembra i 13. marta 2002. godine, kada je ovde, na takozvanom suđenju, mesec dana pre toga, odnosno nepun mesec pre toga počela rasprava o Kosovu, a ne o Bosni i Hercegovini?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Slušao sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li to bilo nešto u vezi s Kosovom?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Slušao sam vaše izjave, da ste izjavljivali da ste spasili od 800 do 900 ljudi iz enklave Žepa i da je to bio neki prihvatni centar. Međutim, to je suprotno od toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas ne pitam to, pošto je to lako ustanoviti, pošto je ceo diplomatski kor obišao tu brigadu koja je preplivala Drinu i stalno su bili, bez dana izuzetka, u prisustvu međunarodnih predstavnika. Pitam vas, kako ste mogli da se revoltirate 11. marta, kad je pre toga ovde bilo reči samo o Kosovu, a ne o nikakvoj Žepi, ni o Bosni i o bilo čemu drugom?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Molim vas, ja sam sluš'o izjavu na televiziji. Vašu izjavu, da ste pričali da ste prihvatili, spasili 800, 900 ljudi među kojima sam ja bio. Međutim, to spašavanje je bilo znak pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je tačno što sam ja rekao, nego vas pitam samo kako ste to mogli da znate pre 11. marta, kad je ovde pre toga bilo reči samo o Kosovu?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Bilo je reči o Srebrenici, ja mislim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to se može lako, lako ustanoviti.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li možete da se setite kad sam ja to izjavio i koliko je vremena prošlo pre nego što ste čuli i naljutili?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Mislim da je jedno, mislim možda mjesec dana, s obzirom da sam ja otišao na policiju. Oni su mi rekli da mogu da odem i da to kažem. Dali su mi broj telefona Tribunala i ja sam zvao i prijavio se da svjedočim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ne može da bude vaš motiv jer se nije govorilo o Bosni. Ali pored ovog prvog navodnog razloga za vaše svjedočenje, pominjete kao drugi razlog to što nemate ...

SUDIJA MEJ: Čekajte, gospodine Milošević, nema smisla da se previše vremena potroši u raspravi o ovakvim stvarima. Dao je svoje razloge, dao svoje objašnjenje i to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, mislim nije valjda sporno to objašnjenje, da ne može biti tačno. Mene interesuje ovaj drugi razlog koji navodite, kao razlog za vaše svedočenje. Pominjete to što nemate slobodu kretanja, jer ne možete da se vratite u mesto u kojem ste živeli, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, gospodine B-1770, gde vi sad živite, gde ste živeli u to vreme kad ste dali izjavu istražiteljima?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, ko su ljudi koji su vam ograničili slobodu kretanja i nisu vam dozvolili da se vratite tamo gde ste živeli?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Vaši saradnici, ljudi koji su me protjerali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi posle rata niste mogli da se vratite u svoje mesto?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nikad nisam otišao tamo, nit sam smio otići i sad ne smjem otići. Ni ovog momenta ne smijem da odem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto ne smete da odete?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Jer svašta sam preživio tokom rata u Bosni i Hercegovini. Vjerovatno, što su posljedice, što su posljedice, još uvijek ih ima, ljudi koji nisu došli tamo gdje treba ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, da bi pojasnio ovu vašu motivaciju koja bar za meni nije u domenu onih koje ste naveli, je li tačno da ste se vratili u Bosnu u avgustu 1996. godine?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačan moj utisak da ste vi zapravo bili prisiljeni da radite taj posao? Vi to niste radili po svojoj slobodnoj volji? Bili ste imenovani, određeni za taj posao?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nisu me odrijedili, nego iz osjećajnih razloga, nisam imao pos' o. Javio sam se da bih ostvarivao, zarađivao novac za život sebi i porodici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li ste vi određeni bili možda na te poslove zato što su vas u Bosni i Hercegovini tretirali kao dezertera,

upravo zbog činjenice što ste od jula 1995. godine pobjegli i našli utočište u Srbiji?

SVEDOK B-17 70 – ODGOVOR: Nije, to pobjegnuto, nas su protjerali, mene su protjerali i sve nas iz enklave iz Žepa iz Srebrenice i nismo dezertirali, kako nas tretiraju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro u paragrafu 72 navodite da ste prilikom jedne akcije razminiranja ranjeni i osiguranje koje vam je bilo dodeljeno nije moglo da pokrije posledice i težinu vašeg ranjavanja, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, 1999. godine, nije ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi kažete da ste dobili nalog za iseljenje, da napustite kuću koju ste zauzeli.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, dobio sam nalog za iseljenje, morao sam da živim u toj napuštenoj kući, nijesam imao drugog izbora, sem da odem u Republiku Srpsku gdje se nisam usuđivo otići.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali to je bila oblast koju je kontrolisala Federacija Bosne i Hercegovine, znači to su vas Muslimani proterali.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ne, nijesu Muslimani nego pravila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pravila su vas izbacila iz kuće, dobro, onda ste 2000. godine zatražili azil i iselili se iz Bosne i Hercegovine, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi i vaša porodica niste napustili Bosnu i Hercegovinu zbog Srba, već zbog odnosa vaših vlasti prema vama, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Pa ja, gospodine, s obzirom da sam iz Bosne i Hercegovine, iz djela, sad zvano srpski entitet, i s obzirom da sam istjeran kao narod koji ne pripada Srbima, odnosno ja, i šta sam sve preživeo tamo pod tom vlašću, odnosno tokom rata, sad me je strah i pomislit da se vratim. Vjerujte, nikad nisam iš'o tamo. Imam, dijete mi je stradalo, nisam, ne znam njegov mezar, ne bi znao naći sad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1770, meni je žao što vam je dete stradalo, ali vi ste, vi niste izbačeni iz te kuće na teritoriji Republike Srpske ili kako vi kažete srpski entitet, nego na teritoriji federacije, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ja sam dobio nalog za deložaciju, s obzirom da ja po nekim pravilima, ja imam kuću koju još nisam završio, ni povratak u svoju. Imam kuću u Bratuncu, opština Bratunac jednu, ovaj, i kakva su pravila Dejtona (Dayton), šta ja znam, da sam dobio deložaciju, da li ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste mogli da boravite u Bosni i Hercegovini?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: U Bosni i Hercegovini, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I u paragrafu 73 vi kažete da niste mogli da se vratite u Luku, to je u opštini Žepa?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je u opštini Srebrenica, ali je pripadalo enklavi Žepa.

TUŽILAC AGA: Kuća je pripadala enklavi Žepa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Enklavi Žepa?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' razlog neki strah, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Veliki strah.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, recite mi, što se niste vratili u neki drugi grad na području Federacije Bosne Hercegovine, van Republike Srpske?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Gospodine, Dejton su pravila takva bila da se neka vrsta etničkog čišćenja, s obzirom da sam ja bio logoraš, da sam prošao loša ikustva u životu tamo. Bili smo četiri godine u opsadi i da je tamo ko što, i sad vojska koja nas je protjerala i ljudi oni koji su nas ganjali, k'o stoku razumjete i nemoguće je pomislit' da se vratimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da sumiramo. Vi koji za sebe tvrdite da ste prognano lice, da ste proveli navodno određeno vreme u

logorima nekakvim u Srbiji, neko ko je ranjavan prilikom obavljanja visoko rizičnog posla za svoju državu, neko ko ima decu. Znači imate troje dece, ne možete da se vratite na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega, gospodine B-1770?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ja sam vam rekao razlog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u prvim paragrafima vaše izjave, kad nastojite da objasnite opštu situaciju na području Srebrenice, Bratunca i Luke, gde ste i živeli do jula 1995. godine, tu opisujete na različite načine svoje strahove od Srba?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, to je tačno, Radovan Karadžić još uvijek je na slobodi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, kako vi koji ste se toliko plašili od Srba u Bosni odlučite, da pošto kažete da se tamo događale strašne stvari, i svakako da je rat i sve što se događa je strašna stvar, rešite da pobjegnute u Srbiju i tamo sačuvate svoj život, kako to objašnjavate?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Gospodine, riješio sam s jednim čovjekom koji je radio u Srbiji, u jednom preduzeću koji je znao puteve. Jer namjeravali smo u Makedoniju ići, neopaženo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da vi niste bili s tom brigadom koja je prešla Drinu, i koju su naše vlasti prihvatile, ako ste vi krenuli da prođete neopaženo u Srbiji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nisu opaženi, to su bili ljudi djeca i civila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, to znači da uopšte niste bili s tom brigadom koja je preplivala Drinu i koje su naše vlasti prihvatile?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Pa jašta sam bio. I u logoru "Šljivovica" i "Mitrovo Polje".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1770, to će se lako rasčistiti. U paragrafima 23 i 24 objašnjavate razloge zbog kojih ste rešili da napustite zaštićenu enklavu Žepa i odete pravo u Srbiju. Rekli ste kako mislite da ste sami najviše ugroženi. Recite mi, koje i kolike snage Armije Bosne i Hercegovine su u trenutku kad donosite odluku da pobjegnute bile prisutne u Žepi?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tada nisam znao. Ne znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite, zbog čega ste doneli odluku da pobjegete od Srba u Srbiju, a ostavite svoju porodicu, dakle, troje dece i ženu, kad u tom trenutku u Žepi uopšte nema Srba?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Došli su fino okolo, popalili sela, i onda su oni transportovali žene i djecu. A mi smo bili prepušteni na milost i nemilost. S obzirom da je to bila zaštićena zona UN-a (United Nations) i da je narod bio razoružan, ono što je imalo oružja dosta, da sam sretao ljude koji se vraćaju, koji su preživeli onu kataklizmu usred Srebrenice, koji nisu mogli prići slobodnoj teritoriji u Tuzli. Pričali su užasne stvari, šta su jeli, šta su preživjeli, bila je okuka, nisu mogli proći ka slobodnoj teritoriji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi molim vas, je l' ste vi bežali od Srba ili od mobilizacije Armije Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Bježao od zlikovaca, gospodine, ali od srpskih zlikovaca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko je meni poznato, postojalo je mnogo načina i pravaca da vi baš 1995. godine napustite Žepu, al' ne u pravcu Srbije, već ka teritoriji pod kontrolom Armije Bosne i Hercegovine, je l' bilo takvih mogućnosti?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nemoguće je bilo u to vrijeme, nemoguće je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 24 izjavljujete: "Odlučio sam da ih odvojim da bi bar neko imao šansu da preživi", je l' ste tako izjavili?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, jesam naveo sam. Ja sam bio sa moja četiri brata, bili smo skupa. S obzirom da sam čuo od dosta ljudi kako se prolazilo dole u Srebrenici, oni koji su preživili, odlučio sam se da se razdvojimo, da bi bar neko od nas preživjeo, jer sam razmišljao, da, 99 posto sam razmišljao da ćemo biti svi uništeni, ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, al' tada ste odabrali sebe, a ne nekog od članova svoje porodice, ili porodicu u celini, znači ženu i decu?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Žena i djeca 25. su transportovani za slobodnu teritoriju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je znači se desilo pre nego što ste vi rešili da prebegnete u Srbiju, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Jeste, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a dobro, da li vam je poznato da je ova velika grupa boraca Armije Bosne i Hercegovine, njih 840 koji su pronašli utočište u Srbiji, da je razlog upravo bio taj da izbegnu da dalje učestvuju u borbama u okviru Armije Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Cilj je bilo ostati živ, proći negdje gdje i naći mir, skloniti se da se ostane živ.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi na brojnim mestima u vašoj izjavi pominjete navodno torturu u kojoj ste u Srbiji bili izloženi?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašta ja apsolutno tvrdim da ne može biti istina. Recite mi, da li je tačno da ste kad su počeli sukobi u vašoj regiji, kažete, imali 85, 90 kilograma telesne težine, to navodite u paragrafu 35 svoje izjave. Je l' to tačno?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda u istom paragrafu navodite kako ste 2. avgusta 1995. godine, i kad ste navodno u Srbiji bili uhapšeni imali 96 kilograma.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ne baš 90, nego sam, blizu kad sam uhapšen, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zatim navodite kako ste za vreme nekoliko meseci koliko ste proveli proveli u Srbiji, oslabili 30, do 35 kilograma.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, gospodine B-1770, vi ste dobili dozvolu za putovanje izdatu od strane Visokog komesarijata za izbeglice UN-a (UNHCR, United Nations High Commissioner for Refugees), je l' tako, u Srbiji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I u tabulatoru 2 nalazi se vaša fotografija, ja neću da je stavljam na grafoskop pošto ste vi zaštićeni svedok, ali skrećem pažnju svakome ko ima tabulator 2 to je uz, vi očigledno nemate, gospodo. Dakle, vi to imate?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Imam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ste vi na ovoj fotografiji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Imam ja u džepu putovnicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi imate. Jeste li vi na ovoj fotografiji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Imam ja u džepu putovnicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo što piše: "Visoki komesarijat Ujedinjenih nacija, privremena putna dozvola", je li tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima vaše ime i tako dalje, a onda kaže: "Kancelarija šefa Misije u Jugoslaviji", i onda ste tu, sve je navedeno i tu je vaša fotografija, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I imate taj dokument u džepu?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Imam, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pa pogledajte ga, molim vas, ta fotografija je načinjena početkom decembra 1995. godine, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da. Ne znam tačno kad je napravljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam tada kad je izdano, ovo je 8. decembar 1995. godine?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, na osnovu ove fotografije i podataka o vašoj visini, to je sve upisano u dozvolu za putovanje?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, veoma precizno da se izračuna vaša težina kad je fotografija načinjena. Ja to pitam, zato što ovde ne primećujem nikakvog glada izmučenog čoveka, već sasvim dobro uhranjenu osobu, dobre fizičke kondicije, imate li neki komentar ili nemate?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Imam, tačno. Tačno kad su nas mjerili iz Crvenog krsta ja sam rekao: "Puno sam oslabio, 50 i nešto kila". I jedan je tuk'o i bio me je i rekao: "Nema problema, mi ćemo vas pripremati i udebljaćete se vi" i tako je i bilo. Došla je humanitarna pomoć, u humanitarnu pomoć su nam pojačali davali su nam 10 keksova, nekih keksova, ja mislim da su to vojnički keksovi iz humanitarne pomoći, 10 ujutru, 10 uveče, stvarno se desilo da smo, da sam se i ja sebi iznenadio, kontao sam je l' moguće da ovako bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, to se u međuvremenu desilo da ste vi gladovali, pa su vas posle ugojili, pre nego što ste krenuli da tražite ovu putnu ispravu od Međunarodnog komeserijata za izbeglice?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Neverovatno, tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da je sad vaš pokojni predsednik Izetbegović, kada ste vi prebegli u Srbiju, cela brigada u kojoj vi očigledno niste bili, pošto kažete da ste išli sa nekim drugim čovekom prema Skoplju, tražio da vas sve bez izuzetka predamo vlastima Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nije mi poznato da tada predsednik Alija Izetbegović tražio da nas vrati, jer nismo imali komunikacije nikakve, informacije, ni novina, ni radija ni ništa, nismo čak smjeli da gledamo okolo objekat, a kamoli tako nešto službeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, lako ćemo sa tih 840 ljudi koji su bili ...

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Nije 840, 450 ljudi je bilo u logoru gdje sam ja ležao, 500 nije bilo u "Šljivovici".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite i jedni i drugi ste bili na Tari, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Prošli smo taj put Tare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vama je poznato da je tu jedinicu koja je preplivala Drinu, obišao celi diplomatski kor sledećeg dana, pošto je preplivala Drinu?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Kako mislite, diplomatski kor, kakav kor?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kor je iz Beograda, akreditovan je u Beogradu ...

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim na ambasade...

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Jest', tačno je, jesu nas obilazili, s pancama su dolazili i fino nam je bilo kad su dolazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a prema tome Izetbegović i njegova Vlada su bili već obavešteni da ste vi preplivali, i tražili da vas vratimo. Ja sam jednom javno izjavio da ste slobodni da idete bilo gde iz Srbije, u bilo koju zemlju?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Gospodine, ja ne znam šta ste vi izjavljivali, ne znam da l' nas je ko tražio iz Bosne i Hercegovine. Ja znam samo šta nam se dešavalo tamo, da nismo bili, neću vas slagat', informisani, nismo imali pravo na informacije, ni pravo da vidim mog bratića u susjednom objektu koji je bio maloletnik, tu isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li je vama poznato da su svi ti, ja nemam ovde spisak, taj je spisak napravljen tada od međunarodnih organizacija, ali svi koji su bili na teritoriji Srbije koji su prešli tom prilikom, bili su pod stalnim nadzorom Međunarodnog komiteta crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross)? I da ne postoji ni jedna jedina zvanična primedba u odnosu na tretman, ni prema vama, ni prema bilo kome od ostalih Muslimana koji su u toj velikoj grupi, od po mom sećanju 840 ljudi je preplivalo Drinu?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je smešno, užasno je bilo, djete, maloletnik mislim petnaest godina, je podlijegao u tom logoru gdje sam ja bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi sami navodite, navodite u paragrafu 41 kako su srpske vlasti dovodile predstavnike Međunarodnog komiteta crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) u vašu sobu.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da im pokažu kako se dobro o vama brinu, znači, u vašu sobu?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tačno, soba je bila ocenjena krevetima, baš namenjena Crvenom krstu i UNHCR-u.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali u vašu sobu su dolazili. Oni su išli, slobodno se kretali po svim sobama?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Iz Crvenog, tamo negdje posle tri meseca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, šta su oni, ne, oni su posle prvog dana bili tamo, to se može videti čak i u novinama, šta su to sakrili od pripadnika Međunarodnog crvenog krsta, modrice, neuhranjenost, prljavštinu, i što nikad nije konstatovano od strane Međunarodnog crvenog krsta, kako su to mogli da sakriju?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tačno, ja mislim oni da su se konstatovali tako da ne bi imali više pristupa, jer nisu imali pristup u "Šljivovici", ja mislim jedno tri meseca.

SUDIJA KVON: Gospodine Milošević, dozvolite mi da iznesem jednu opservaciju. Vi ste pomenuli taj slučaj kada ste vi spasili nekih 840 ljudi još u vašoj uvodnoj reči u februaru prošle godine, tako da kad ste vi postavili pitanje o motivima svedoka da se javio za svedočenje on je možda mislio na to, jer vi ste rekli da on nije mogao u to vreme da pomene, budući da je suđenje bilo tek u fazi Kosova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Kvon (Kwon), ovde je bitno da je ono šta govorim je istina, to jest spasavanje onih 840 ljudi i briga o njima i briga o njima u Srbiji. Dakle, da li ste u stanju da mi kažete ime i prezime, čin, il' bar pripadnost bilo koje jedinice MUP-a ili Vojske Jugoslavije, bilo koje osnove za koju tvrdite da su prema vama postupali loše, ili da su se prema vama ponašali na bilo kakav način koji ne bi bio na nivou čovekovog dostojanstva?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Gospodine, pa oni se nisu predstavljali nama. Mi kad bi izlazili na doručak, bio je špalir i obavezno je bio kundak, kako ko prođe, kako ko je imao sreću da prođe, uglavno svako je bilo jutro uveče tako plus po noći što su izvodili, prozivali, il' dođu na vrata i jednostavno vidi, ako je imalo fizički sposoban, izvode ga vani i tuku po dvojica trojica, plus kad su išli na ispitivanje ljudi dole, od strane vaših lica. Ja se sjećam Vla-

da Karadža, i Slavenko. Slavenko je bio vojno lice, on nas je prihvatio, on je prvih mjesec dana bio svo vreme tu oko nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, 'očete da kažete da je to neko ko je vas tuk'o?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, da baš to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro, sad ste rekli jedno ime, pa se to može lako potvrditi. A cela stvar sa tim prihvatanjem ove muslimanske brigade je prilično transparentna. Recite mi, da li ste po odlasku iz Srbije bili podvrgnuti bilo kakvom lekarskom pregledu ili medicinskoj nekoj proveri, da se konstsatuju neki tragovi tih navodnih batina koje ste dobili u Srbiji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Slikavanje, samo slikavanje i bili su iz Međunarodnog crvenog križa, onako lično sa nama, nismo bar imali preglede.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su bili kod vas kad ste bili smešteni u Srbiji, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: U logoru u Srbiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, tamo bili ste pod stalnim nadzorom Crvenog krsta?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ne stalno, dvaput u mjesecu su dolazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I svaki put ste ih vi videli i oni vas, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Donosili nam poruke, vani nas izveli iz sobe na hodnik i djelili su nam poruke i duhan su nam donosili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Donosili vam cigarete i pisma, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, pisma koja su bila išvrljana, prekrižana, ono što im nije odgovaralo, nekome ko je to cenzurisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je iko iz Međunarodnog Crvenog krsta konstatovao neku neuhranjenost, ili neko maltretiranje za vreme vašeg boravka u Srbiji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Vjerujte, ja nisam pitao njih, a ja vjerujem da ako su radili to ispravno da su pribilježili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li za ovo što tvrdite imate i jedan jedini, dokaz?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Za ovo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za to što tvrdite da ste bili maltretirani i tako dalje?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Imam, puno dokaza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji dokaz imate?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Pa, imam recimo, kad se čovjek utuče u prijevozu od jednog sela prema logoru "Šljivovica", da se ugušio u kamionu od nestanka zraka, bilo nas je previše pod cirađu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, gospodine B-1770, da o ovom događaju o kome vi ovde govorite, da postoje brojni video zapisi, neposredna opažanja pripadnika diplomatskog kora u Beogradu, brojni izveštaji međunarodne humanitarnih organizacija i da u nijednoj od njih ne postoji trag ovih vaših tvrdnji?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Postoji. Ja mislim onaj pravi kad se javno oglasio. Ja mislim da je snimala vaša televizija, Televizija Srbije, čovjek koji je morao pročitati na nekaku vam zahvalnicu koja je bila žalosna. To je šta on čita, kako ste vi tako plemenit primjer ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači, vi niste tu dočekani, spašeni, brinulo se o vama, hranjeni, negovani i tako dalje, nego ste tučeni, to hoćete da kažete, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tačno, i da je to bio logor, pravi logor mučenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, veoma je dobro tako da kažete, jer o tome zaista postoje mnogo dokumenata. Recite mi još samo ovo, ko je autor ovog izveštaja o izbjeglicama koje su posle pada Žepe pobegle u Srbiju, pošto ne vidim ničiji potpis, ovo je "Izveštaj o izbjeglicama koje su posle pada Žepe pobegle u Srbiju". Ja sam ga dobio, ovde kaže, Helsinški odbor za ljudska prava u Sandžaku.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: To vjerujte ja ne znam, taj papir ja nemam i ne znam odakle je taj papir.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda neću ništa da vas pitam dalje o tome. Vi ste 9. decembra 2001. godine, dali izjavu izvesnom Bjornu Džonsonu (Bjorn Johnsson) u Švedskoj (Sweden), je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da, tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ili Johansonu, ja sad već ne znam sva švedska prezimena ...

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Jedan fini čovjek, gospodin Džonson.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pogledajte šta piše na kraju tokom razgovora u odeljenju za strance. "Emigration office u Geteborg (Goteborg)", neću reći vaše ime koje ovde piše, "nije govorio o gore navedenim događajima, već je samo rekao da je bio u logorima, a potom u SAD (USA, United States of America)". Dakle, to piše u ovome, što kažete izveštaj ovog finog gospodina. Vi niste govorili o događajima koje sad ovde opisujete, već je samo konstatovano da ste bili u logoru tamo i posle toga u SAD?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da tačno, jer imam karticu logorašku, imam iz Međunarodnog crvenog krsta, tako da oni kad su vidjeli to nisu tražili da nikakva obrazloženja, dovoljan je bio taj dokaz kartica i uvjerenje od UNHCR i Crvenog krsta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro samo još jedna stvar, evo gospodine Mej. Ja ću ostati, dakle, u okvirima vremena jer ste se vi zalagali. Na ovoj strani R-03047960 to je izjava koju ste dali gospodinu Džonsonu stoji: "Pošto mu nije uspelo da prebaci svoju porodicu u SAD, vratio se u Bosnu gde je pomagao na čišćenju mina i pretrpeo povredu šrapnela, porodica je pobjegla", to je redigovano, "septembra 2000. godine". Dakle, ovde se vidi da ste vi od nečega bežali iz federacije, objasnite mi od čega?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: A vidi se tačno, da se vidi da sam ja otišao iz federacije iz razloga tog, što meni je nemoguće i još uvijek ne mogu da pomislim da se vratim u Srpsku Republiku, tamo gdje sam živjeo prije rata i ne smjem da odem tamo. Međutim, pravila koja sad imaju u Bosni i Hercegovini, da stanovnici koji su živjeli u Srpskoj Republici prije rata, ako su izgubili stvus ili neupisani smo u federaciji, moraju se vratiti u Srpsku Republiku.

S obzirom da ja tamo ne smem da idem, ja nemam izbora. Ja sam morao krenuti dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, niste ni od čega iz federacije bežali?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ni od čega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, dobro gospodine B-1770, hvala vam lepo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časne sudije, ja ću pokušati zaišta za nekoliko minuta da završim. Gospodine svedoče, u paragrafu 26 ste dali jedno objašnjenje, ali ako sam ja vas dobro razumeo, vi ste rekli da ste proterani iz Bosne i protiv svoje volje otišli iz Bosne, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Iz Srpske Republike.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, a evo u paragrafu 26 pogledajte vi ste ovde rekli: "Ne u brigadi, nego 6 nas je odlučilo preći Drinu, to su bili Alija Beganović, njegov nećak Jasmin, kome je tada bilo šesnaest godina," a preostaloj trojici ne znate imena. Dakle, vas šestoro je odlučilo da pođe preko Drine, da prepliva Drinu i to je uradilo, je l' tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I sad pogledajte samo paragraf 67, "MCK je počeo razgovarati sa nama u decembru i pitali su me gde želim ići".

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Napisao sam, što dalje i što brže.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Da...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Predstavnik MCK mi nikad ništa nije rekao, nit mislim da su uopšte pregledali te papire. Prva grupa zatočenička, njih dvestotinjak je otišlo u Australiju. Druga, u kojoj sam bio ja, bilo nas je 112 ili 120 je otišla u Sjedinjene Američke Države. Treća i zadnja grupa, nisam siguran, otišla je u Francusku (France)". Dakle, ko god je hteo mogao je da ode tamo, gde je želeo i niko mu to nije sprečavao, da li je tako?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Mogao je da uz pomoć UNHCR i pomoć Crvenog krsta, mogao je da ode u treće zemlje. Bilo je ljudi koji su hteli da se vrate u Bosnu i Hercegovinu, njima nije moguće bilo. Rekli su ovi šefovi tu u logoru da nema slučajno da razmišljate o tome, ne može niko tamo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali vi ste tako želeli i tamo ste otišli.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: A razlog naveo sam što prije, što dalje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, lepo.

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Takve muke, takve muke i takog ugodnog života sam morao bježat, što dalje, želja mi je bila što prije i dalje i što brže.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali u Srbiji vam je omogućeno, gde ste želeli?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ma, ko mi je omogućio ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Dobro, nemam pitanja, hvala.

TUŽILAC AGA: Časni Sude, dozvolite mi, da postavim jedno vrlo kratko pitanje svedoku.

SUDIJA MEJ: Da, svakako, izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Gospodine, optuženi i amikusi spomenuli su da su ljudi koji su preplivali preko Drine u Srbiju naišli na dobar prijem, da se sa njima dobro postupalo i da se brinulo za njih. Naravno, ne postoji niko ko bi mogao potvrditi, pokrepiti ono što vi tvrdite, zato mi dozvolite da sada pogledam vašu izjavu. Molim da se ona takođe i vama preda. To je tabulator 4, to je izvadak jednog dokumenta iz Helsinškog dokumenta za ljudska prava koji ide uz izjavu svedoka. Molim vas da pročitate na brzinu tačke 1, 2, i 3?

SUDIJA KVON: Rekao je da nije pronašao.

TUŽILAC AGA: To je u njegovoj izjavi.

SUDIJA KVON: Da, ali prilikom unakrsnog ispitivanja on je rekao da on to nije primetio, ali vi možete dodatno da ispitujete o tome.

TUŽILAC AGA: Molim vas lepo da pročitate.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak prvo, gospodine B-1770, da li vam je poznat ovaj izveštaj ili ne?

SVEDOK B-1770: Da, ovo mi je advokat stavio preda me, pitao me je da li poznajem ove ljude sa ovoga spiska i rekao mi je kako da ih naznačim koje znam, da ih naznačim koje znam. Ja sam naznačio više onih što su mi ko familija, znam ih dosta od ovih ljudi. To su ljudi svi koji su živi i koji mogu isto ovako pričat' kao i ja.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I šta taj izveštaj kaže o tome što se s njima dogodilo, gde su oni bili?

SVEDOK B-1770 – ODGOVOR: Ovaj izveštaj govori, ovo je spisak ljudi koji su bili u logoru "Šljivovica" i "Mitrovo Polje" 1995. godine, govori da nisu bili dugo u "Šljivovici", da nisu prijavljeni u "Šljivovicama" na vrijeme kod Međunarodnog crvenog krsta i prijavi nas kod Helsinškog komiteta. Neko je pravio spisak, ja nisam, ne znam uopšte ko je radio ovaj spisak. Samo mi je ponuđeno da podvučem ljude koje znam sa ovoga spiska, koje lično znam, a znam ih dosta koji su bili skupa, skoro sve.

TUŽILAC AGA: Hvala, to je sve popis govori sam za sebe.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1770, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete, ali pričekajte malo da se prvo spuste zavese u sudnici. Gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Možemo li možda da provedemo dva minuta na privatnoj sednici?

SUDIJA MEJ: U redu, ali budite kratki, veoma kratki, dva minuta.

(privatna sednica)